Introduction | Úvod

Welcome to the second number of the magazine God is Love. There is an information about so important thing like an initiation to Jesus Christ by the hands of the Virgin Mary. To be familiar with this information you can become a very good helper - a slave - of Jesus Christ and the Virgin Mary for their intentions. All of things you do, you do for Jesus Christ and the Virgin Mary. The good acts, sacrifices, prayers, all of them belong Them. It is meritorious activity for Their.

From second to fourth chapter you find the information in the Slovak language. Fifth chapter contains my notes in the Slovak language too. Sixth chapter is in the English language. There is the urls and information

how and where you find information about the initiation. Seventh chapter contains an advertising.

Have a nice reading.

Vítam vás v druhom čísle časopisu Boh je Láska. V tomto čísle nájdete informácie o tak dôležitej veci ako je zasvätenie sa Ježišovi Kristovi rukami Panny Márie. Ak viete o tejto skutočnosti, môžete sa stať dobrým pomocníkom, nástrojom a doslova otrokom Ježiša Krista a Panny Márie. Všetko, čo robíte, robíte pre Ježiša Krista a Pannu Máriu. Všetky vaše skutky, obety a modlitby patria im. Je to záslužná činnosť pre Nich.

Druhá až piata kapitola je v slovenskom jazyku. Šiesta kapitola je v anglickom jazyku. Sú tam odkazy na webové stránky a obsah sa dá preložiť do rôznych jazykov. Siedma kapitola obsahuje odkazy na moju tvorbu.

Príjemné čítanie prajem.

Svätý Ľudovít Mária Grignion z Montfortu

Narodil sa 31. 1. 1673 v dedinke Montfort v dedinke Montfort-La-Cane v Bretónsku. Keď mal dvanásť rokov, poslali ho na humanitné štúdiá do jezuitského kolégia sv. Tomáša Becketa v Rennes. Keď začul v sebe povolanie ku kňazstvu, odchádza na štúdiá do Paríža. O dva roky vstúpi do seminára sv. Sulpícia a navštevuje prednášky na Sorbone. V seminári vykonával prácu knihovníka. Za kňaza bol vysvätený 5. 6. 1700.

Hneď v začiatkoch sa v ňom zrodila túžba pracovať v ďalekých misiách, zvlášť vo francúzskej kolónii v Kanade, ale podriaďuje sa svojmu duchovnému vodcovi, ktorý ho

posiela do mesta Nantes. Po niekoľkých mesiacoch začína v okolí tohto mesta organizovať ľudové misie. Koncom roku 1701 prechádza do hlavnej nemocnice mesta Poitiers na pozvanie tamojšieho biskupa. Pokúsil sa o reorganizáciu a duchovnú obnovu, no narazil na príliš veľký odpor, a už po roku musel nemocnicu opustiť. Potom sa opäť venoval organizovaniu misií v meste Poitiers a na okolí. Putuje do Ríma, kde sa 6. 6. 1706, počas osobnej audiencie u pápeža Klementa XI., ponúkol do misií na Východe. No pápež mu určuje za misijné územie Francúzsko, v ktorom vtedy rozširovali svoje pomýslené idey jansenisti, a zároveň mu schvaľuje aj jeho misijné metódy, ktoré už predtým používal na obnovu kresťanského života. Vrátil sa do Francúzska s titulom Apoštolského misionára, ako aj s istotou o správnosti svojej činnosti. Putuje z farnosti do farnosti, káže slovom i príkladom, povzbudzuje, napomína, katechizuje, stará sa o chudobných, zriaďuje pútnické miesta, zakladá školy, opravuje kostoly, obnovuje kresťanský život západného Francúzska.

Priviedol späť do Cirkvi tisíce ľudí, vykonal

do **200 ľudových misií**, napísal **veľa diel**, založil **tri rehoľné kongregácie**: Ženské spoločenstvo Dcér Múdrosti, ktoré slúži tým, ktorými svet pohŕda a ktorí sa odcudzili Cirkvi. Kňazskú Máriinu spoločnosť, ľudovo známu ako Montfortánski misionári, ktorá má pomáhať pri obnove Cirkvi a učiteľský rád Bratov svätého Gabriela, ktorý vznikol za účelom výuky katechizmu chudobných.

Misionárska práca, sebazapierania i pokus zo strany protivníkov otráviť ho, podlomili mu zdravie. 28. apríla 1716, vo veku 43 rokov, dokonáva svoju životnú púť počas misií v Saint-Laurent-sur-Sèvre. Tisíce sa s ním prišli rozlúčiť ešte prv, než ho pochovali vo farskom kostole tohože mestečka. Jeho hrob sa stal cieľom nespočetných pútí. Pápež Pius XII. ho svätorečil.

—

O PRAVEJ ÚCTE K PANNE MÁRII ALEBO PRÍPRAVA NA KRÁĽOVSTVO JEŽIŠA KRISTA

TAJOMSTVO MÁRIE

VRÚCNA MODLITBA

LIST PRIATEĽOM KRÍŽA

LÁSKA VEČNEJ MÚDROSTI

"Som celý Tvoj a všetko, čo mám, je Tvoje, môj najdrahší Ježišu, skrze Máriu, Tvoju svätú Matku."

Sv. Bonaventúra

TOTUS TUUS - CELÝ TVOJ

"Čítanie traktátu O pravej úcte k Panne Márii znamenalo obrat v mojom živote. Najprv som mal obavy, aby mariánska úcta neodvádzala kresťanov od úcty ku Kristovi a neupierala mu jeho oprávnené miesto, ale keď som prečítal traktát od Grigniona z Montfortu, zistil som, že je to inak. Náš vnútorný vzťah k Božej Matke je výsledkom nášho začlenenia sa do Kristovho tajomstva... Táto 'dokonalá úcta' je nevyhnutnou pre toho, kto sa chce bez výhrad darovať Kristovi a jeho dielu vykúpenia.

Grignion z Montfortu nás uvádza do samotného zreťazenia tajomstiev, z ktorých žije naša viera, ktoré jej dávajú rásť a robia ju plodnou."

Sv. Ján Pavol II.

"Veľmi rád tu medzi toľkými učiteľmi a svedkami tejto spirituality pripomínam postavu svätého Ľudovíta Máriu Grigniona z Montfortu, ktorý odporúčal kresťanom zasvätiť sa Kristovi prostredníctvom Panny Márie ako účinný prostriedok žiť verne podľa krstných záväzkov."

Redemptoris Mater, 48

Francúzske slovo **dévotion** znamená pobožnosť, nábožnosť, úctu, oddanosť. Vystihuje latinské devotio, čo sv. Tomáš Akvinský definuje ako "druh vôle pohotovo sa oddať tomu, čo prináleží službe Bohu". Slovo **divine** (božská), čo autor používa vzhľadom na Pannu Máriu, pochádza od gréckych Otcov. Používali ho ako synonymum svätá, posvätená Božou milosťou. Posvätenie chápu ako zbožštenie (*porov. 2 Pt 1, 4*).

Vo Svätom písme v gréckom texte sa vyskytuje výraz otrok, otrokyňa (doulos,

doulé), prekladaný do slovenčiny neraz ako služobník, sluha. No slovo otrok nájdeme aj v slovenskom preklade, napr.: Rim 6, 16: “Neviete, že komu sa dáte za otrokov a poslúchate ho, ste otrokmi toho, koho poslúchate: či hriechu na smrť, alebo poslušnosti na spravodlivosť?”

“Vie sa, že autor traktátu definuje svoju úctu ako formu ‘otroctva’. Toto slovo môže vadiť našim súčasníkom. Čo sa týka mňa, nenachádzam v tom žiadnu ťažkosť. Myslím, že sa jedná o istý paradox, ako sa často vyskytujú v evanjeliách, pretože slová ‘sväté otroctvo’ znamenajú, že by sme nemohli lepšie použiť našu slobodu, najväčší dar, ktorý nám Boh dal. Pretože sloboda sa meria mierou lásky, ktorej sme schopní. Myslím, že toto je to, čo nám chcel autor ukázať.”

Sv. Ján Pavol II.

Svätec - pripravuje sa jeho vyhlásenie za učiteľa Cirkvi - priviedol späť do Cirkvi tisíce ľudí, vykonal do 200 ľudových misií, napísal veľa diel, založil tri rehoľné kongregácie: Dcéry Múdrosti, ktoré slúžia tým, ktorými svet pohŕda a ktorí sa odcudzili Cirkvi.

Kňazskú Máriinu spoločnosť, ktorá má pomáhať pri obnove Cirkvi a učiteľský rád Bratov svätého Gabriela, ktorý vznikol za účelom výuky katechizmu chudobných.

"Prv ako pôjdete ďalej vo vašej horlivej a prirodzenej túžbe poznať pravdu, pokľaknite a nábožne sa pomodlite *Zdravas, Hvierzda morská* a *Príď, Duchu Svätý tvorivý*, aby ste si od Boha vyprosili milosť porozumieť a zaľúbiť si toto božské tajomstvo..."

(Tajomstvo Márie 2)

"Bezpochyby všetci svätí boli veľkými služobníkmi Panny Márie a viedli aj iných k jej uctievaniu. Grignion z Montfortu je jeden z tých svätcov, ktorý s osobitným zanietením pracoval, aby si ľudia Pannu Máriu viac ctili a väčšmi ju milovali. Pravá zbožnosť k Panne Márii mu dávala najviac síl v jeho misijnej práci a bola jeho veľkým tajomstvom, ako pritiahnuť a získať duše pre Ježiša. Celá jeho činnosť závisela od tejto nábožnosti; na nej založil celú svoju existenciu; a vskutku, nebolo by možné nájsť účinnejšiu zbraň pre jeho dobu. Proti pochmúrnej prísnosti a namyslenej pýche

jansenizmu postavil synovskú, dôverujúcu, neuhasiteľnú, výbojnú a činorodú lásku oddaných služobníkov Panny Márie; tej, ktorá je útočiskom hriešnikov, Matkou Božej milosti, naším životom, našou sladkosťou a našou nádejou. Ako naša ochrankyňa, postavená medzi Bohom a nami hriešnikmi, berie si na seba úlohu vzývať zhovievavosť Sudcu a zadosťučiniť spravodlivosti, dotýkať sa srdca hriešnika a prekonať jeho zaťatosť."

Z príhovoru Pia XII. pri svätorečení

"Vyhovujeme Vašej žiadosti a veľmi vrelo doporučujeme obdivuhodné pojednanie O pravej mariánskej úcte, napísané blahoslaveným Grignionom, a z plného srdca udeľujeme apoštolské požehnanie všetkým, ktorí toto pojednanie budú čítať... Je naozaj tak krásne!"

Sv. Pius X.

PRÍPRAVA NA ZASVÄTENIE SA JEŽIŠOVI KRISTOVI, VTELENEJ MÚDROSTI, RUKAMI PANNY MÁRIE

Ó, Ježišu, žijúci v Márii, príď a ži vo svojich služobníkoch svojím duchom svätosti, plnosťou svojej moci, dokonalosťou svojich ciest, pravdou svojich čností i v spoločenstve svojich božských tajomstiev. Vládni všetkým nepriateľským mocnostiam v Duchu Svätom, na slávu Otca. Amen.

[227] Prvá praktika

Tí a tie, ktorí by sa chceli pripojiť k tejto zvláštnej úcte - ktorá nie je povýšená na bratstvo, akokoľvek je to želateľné* - najprv nech sa aspoň **dvanásť dní** venujú vyprázdňovaniu od ducha sveta, ktorý je v

rozpore s duchom Ježiša Krista, ako som povedal v prvej časti tejto prípravy na Kráľovstvo Ježiša Krista.** Potom nech sa tri týždne venujú napĺňaniu sa Ježišom Kristom skrze presvätú Pannu.

*(*V roku 1899 bolo v Kanade založené Bratstvo Panny Márie Kráľovnej Sŕdc, svätým Piom X a v roku 1913 povýšené na Arcibratstvo. 26. 4. 2001 Kongregácia pre inštitúty zasväteného života zjednotila bratstvá a ustanovila Združenie: Mária, Kráľovná Sŕdc. Prihlásiť sa možno: Štefan Vrablec, Hollého 10, 917 66 Trnava; uvedené v knihe Štefan Vrablec: Uctievame si Pannu Máriu; SSV, Trnava, 2009; **Časť traktátu, ktorá sa nezachovala.)*

Tu je poriadok, ktorý môžu zachovať:

[228] Nech si počas **prvého týždňa** všetkými svojimi **modlitbami a skutkami zbožnosti vyprosujú poznanie seba samých a ľútosť nad svojimi hriechmi**, a nech všetko konajú **v duchu pokory**. Na tento cieľ môžu, ak chcú, meditovať o tom, čo som povedal o našom zlom základe [78 - 81, 213],* a nech sa pozerajú na seba šesť

dní tohto týždňa ako na slimáky, slizniaky, ropuchy, prasce, hady a capy. Alebo nech meditujú tri slová svätého Bernarda: *Uvažuj, čo si bol, skazené semeno; čo si, nádoba výkalov; čo budeš, potrava červov - Cogita quid fueris, semen putridum; quid sis, vas stercorum; quid futurus sis, esca vermium*.** Nech prosia nášho Pána a jeho Ducha Svätého, aby ich osvietil, týmito slovami: *Pane, aby som videl! - Domine, ut videam (Lk 18, 41)* alebo *Nech poznám seba - Noverim me*,*** alebo *Príď, Duchu Svätý - Veni, Sancte Spiritus!* Nech sa denne modlia **litánie k Duchu Svätému** a modlitbu, čo nasleduje, zapísanú v prvej časti tohto dielka. Nech sa **utiekajú k presvätej Panne** a nech ju prosia o tú veľkú milosť, ktorá musí byť základom pre ostatné. Preto nech sa denne modlia *Zdravas', Hviezda morská - Ave, maris Stella*, i jej **litánie**.

(**Podobne aj sv. Ján Zlatoústy: Homilia IV in Matheum. **Sv. Bernard: Meditationes piisime de cognitione humanae conditionis. Výrazy treba chápať na pozadí doby a situácie, v ktorých boli vyslovené. ***Sv. Augustín: Soliloquia: 'Bože, vždy ten istý, nech poznám seba, nech poznám teba!'*)

[229] Počas **druhého týždňa** nech sa vo všetkých svojich modlitbách a skutkoch každého dňa usilujú **poznávať presvätú Pannu**. Nech si toto poznanie vyprosujú od Ducha Svätého. Môžu **čítať** a **meditovať**, čo sme o nej povedali.* Ako v prvý týždeň, nech sa modlia **litánie k Duchu Svätému** a *Ave, maris Stella*. K tomu ešte **denne celý ruženec** alebo aspoň **päť desiatkov** na tento úmysel.

(**Najmä čísla 16 - 36, 83 - 89.*)

[230] **Tretí týždeň** nech sa napĺňajú **poznaním Ježiša Krista**. Môžu **čítať** a **meditovať**, čo sme o ňom povedali* a modliť sa **modlitbu svätého Augustína**, ktorá je na začiatku tejto druhej časti.** Nech s týmto svätcom hovoria a opakujú hoc aj stokrát za deň: *Pane, nech poznám teba! - Noverim te* alebo tiež: *'Pane, nech vidím.' - Domine, ut videam*, kto si! Nech sa ako v predchádzajúcich týždňoch modlia litánie k Duchu Svätému a *Ave, maris Stella* a denne pridajú Ježišove litánie.***

(**Najmä čísla 61 - 77. **Číslo 67. ***Litánie k Najsvätejšiemu menu Ježiš.*)

[231] Po skončení troch týždňoch si vykonajú **spoveď** a **sväté prijímanie** na **úmysel darovania sa Ježišovi Kristovi ako otroci lásky rukami Márie**. A po prijímaní, ktoré sa pričinia **vykonať podľa návodu**, čo sa nachádza ďalej, sa **pomodlia modlitbu zasvätenia**, ktorú tiež nájdu ďalej.* Nech ju napíšu alebo si ju dajú napísať, ak nie je vytlačená, a podpíšu ju v deň svojho zasvätenia.**

(**'Zasvätenie seba samého Ježišovi Kristovi, vtelenej Múdrosti, rukami Márie' je v dielku Láska večnej Múdrosti, čísla 223 - 227.*
***Mal zvyk na konci ľudových misií dať veriacim podpísať zmluvu, obsahujúcu prvky zasvätenia a obnovy krstných sľubov.*)

[232] Bude vhodné, ak v ten deň **zaplatia nejakú daň Ježišovi Kristovi** a **Jeho svätej Matke**. Buď ako pokánie za svoje minulé nevernosti svojím krstným sľubom, buď na uistenie o svojej závislosti na moci Ježiša a Márie. Táto daň bude **podľa nábožnosti a schopnosti každého**: či už pôst, umŕtvenie, almužna, svieca. Ak by venovali na počesť čo len špendlíček, ale s

dobrým srdcom, je to dosť Ježišovi, ktorý hľadí len na dobrú vôľu.

[233] Aspoň raz ročne, v tento deň, si obnovia svoje zasvätenie, pričom zachovajú tie isté cvičenia počas troch týždňov.

Tiež môžu každý mesiac i každý deň obnovovať si toto všetko týmito slovami: *Som celý tvoj a všetko, čo mám, je tvoje - Totus tuus ego sum, et omnia mea tua sunt*,* ó, môj najdrahší Ježišu, skrze Máriu, tvoju svätú Matku.

(**Sv. Bonaventúra: Psalterius majus.***)**

[234] Druhá praktika

Po všetky dni svojho života sa budú modliť **Korunku svätej Panny**, ak im to nerobí ťažkosti. Skladá sa z **troch Otče náš a dvanásť Zdravas'**, ku **cti dvanástich výsad a predností presvätej Panny**. Tento úkon je prastarý a svoj základ má vo Svätom písme. Svätý Ján videl ženu korunovanú dvanástimi hviezdami, odetú slnkom, ktorá mala pod nohami mesiac (*porov. Zjv 12, 1*). Tou ženou, podľa znalcov Písma, je presvätá Panna.

[235] Je viacero spôsobov, ako sa ju dobre modliť, bolo vy však príliš zdĺhavé uvádzať ich. Duch Svätý poučí tých a tie, ktorí zostanú najvernejší tejto pobožnosti. Nateraz však, aby sme sa jednoducho mohli pomodliť, treba najskôr zvolať: *Učiň ma hodným chváliť ťa, Panna presvätá, a daj mi sily v boji proti tvojim nepriateľom! - Dignare me laudare te, Virgo sacrata; da mihi virtutem contra hostes tuos* potom sa pomodlíme *Verím v Boha - Credo*, nasleduje *Pater*, štyri *Ave Maria* a jedno *Sláva Otcu*. A zase *Pater*, štyri *Aver Maria*, jedno *Gloria Patri*. A rovnako zvyšok. Na záver sa pomodlíme: *Pod tvoju ochranu sa utiekame - Sub tuum praesidium*.

[236] Tretia praktika

Je veľmi chválitebné, oslavné i užitočné pre tých a tie, ktorí sa takto stanú Ježišovými otrokmi v Márii, aby **na znamenie svojho otroctva z lásky nosili železné retiazky**, zvlášť **požehnané osobitným požehnaním**, ktoré nasleduje.*

Tieto vonkajšie známky vskutku nie sú podstatné, a keď sa niekto oddal tejto pobožnosti, celkom ľahko sa bez nich

zaobíde. Predsa však si neodpustím vychváliť tých a tie, ktorí sa dobrovoľne dali do slávneho otroctva Ježiša Krista, keď zo seba zhodili hanebné reťaze diablovho otroctva, do ktorých ich uväznil prvotný hriech a azda i osobné hriechy, a spolu so svätým Pavlom sa chvália, že sú v reťaziach pre Ježiša Krista. V reťaziach tisíckrát slávnejších a vzácnejších, hoci len železných a bez lesku, než všetky zlaté reťaze vladárov.

(**Modlitba požehnania sa v rukopise nenachádza.*)

MODLITBY, zASVÄTENIE, PESTOVANIE

Múdrosti, rukami Panny Márie

Spôsob uplatnenia tejto úcty vo svätom prijímaní

Sväté otroctvo lásky - Strom života, spôsob jeho pestovania, jeho trvalé ovocie: Ježiš Kristus

mODLITBY

Celý tvoj - Totus Tuus

Som celý tvoj a všetko, čo mám, je tvoje, môj najdrahší Ježišu, skrze Máriu, tvoju svätú Matku. (sv. Bonaventúra)

Ježiš, žijúci v Márii

Ó, Ježišu, žijúci v Márii, príď a ži vo svojich služobníkoch svojím duchom svätosti, plnosťou svojej moci, dokonalosťou svojich ciest, pravdou svojich čností i v spoločenstve svojich božských tajomstiev. Vládni všetkým nepriateľským mocnostiam v Duchu Svätom, na slávu Otca. Amen.

Litánie k Duchu Svätému

Pane, zmiluj sa...

Kriste, zmiluj sa...

Pane, zmiluj sa...

Otec na nebesiach, Bože, **zmiluj sa nad nami**.

Syn, Vykupiteľ sveta, Bože, -//-

Duch Svätý, Bože, -//-

Svätá Trojica, jeden Boh, -//-

Duch Svätý, Ty vychádzaš z Otca i Syna, -//-

Duch Svätý, Ty si rovný Otcovi i Synovi, -//-

Duch Svätý, z Tvojho vnuknutia hovorili Boží mužovia, -//-

Duch Svätý, Ty vydávaš svedectvo o Kristovi, -//-

Duch Svätý, Ty nás učíš všetky pravdy, -//-

Duch Svätý, Ty si zostúpil na Pannu Máriu, -//-

Duch Svätý, Ty si v podobe holubice zostúpil na Krista, -//-

Duch Svätý, Ty si sa zjavil nad apoštolmi v ohnivých jazykoch, -//-

Duch Svätý, Ty si naplnil okruh zeme, -//-

Duch Svätý, Ty prebývaš v nás, -//-

Duch múdrosti a rozumu, -//-

Duch rady a sily, -//-

Duch poznania a nábožnosti, -//-

Duch bázne pred Pánom, -//-

Duch milosti a zľutovania, -//-

Duch viery, nádeje a lásky, -//-

Duch pokory a čistoty, -//-

Duch pokoja a tichosti, -//-

Duch Svätý, Ty skúmaš Božie hlbiny, -//-

Duch Svätý, Ty za nás prosíš nevýslovnými vzdychmi, -//-

Duch Svätý, Ty spravuješ Cirkev, -//-

Duch Svätý, v Tebe sme znovuzrodení,

-//-

Duch Svätý, Ty z nás utváraš adoptívne Božie deti, -//-

Buď nám milostivý, **zľutuj sa nad nami, Bože**.

Buď nám milostivý, **vyslyš nás, Pane**.

Od všetkého zlého, **ochraňuj nás, Pane**.

Od každého hriechu, -//-

Od pokušení, úkladov a diabla, -//-

Od odmietania poznanej pravdy, -//-

Od zatvrdlivosti a nekajúcnosti, -//-

Od nečistoty duše i tela, -//-

Od domýšľania a malomyseľnosti, -//-

Od večnej smrti, -//-

My hriešnici, **prosíme Ťa, vyslyš nás**.

Vnukni nám odpor voči hriechu, -//-

Osvieť naše mysle svojím svetlom, -//-

Vlož do našich sŕdc svoj zákon, -//-

Roznieť v nás oheň svojej lásky, -//-

Udeľ nám pravú nábožnosť, -//-

Veď nás cestami spásy, -//-

Povzbudzuj nás ku konaniu dobra, -//-

Daj nám silu premáhať zlé žiadosti, -//-

Chráň nás pred znesvätením Tvojho chrámu v nás, -//-

Nedovoľ nikdy, aby sme Ťa zarmútili hriechom, -//-

Pomôž nám zachovať jednotu ducha vo zväzku pokoja, -//-

Daj nám milosť vytrvať v dobrom až do konca, -//-

Baránok Boží, Ty snímaš hriechy sveta, zľutuj sa nad nami, Pane.

Baránok Boží, Ty snímaš hriechy sveta, vyslyš nás, Pane.

Baránok Boží, Ty snímaš hriechy sveta, zmiluj sa nad nami.

Príď, Duchu Svätý, naplň srdcia svojich

veriacich.

A zapáľ v nás oheň svojej lásky.

Modlime sa. Prosíme Ťa, Bože, udeľ nám pomoc Ducha Svätého, nech očistí naše srdcia a nech nás chráni od každého protivenstva. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Zdravas’, Hviezda morská

Zdravas’, Hviezda morská, jasná rajská brána,

slávna Matka Božia, pritom večne Panna.

Prijmúc ono “Ave”, čo Ti anjel spieva,

vráť nám milosť a zmeň v opak meno Eva.

Trestancom sním putá, slepcom zažni svetlo,

odvráť zlo, by dušu vždy len dobro stretlo.

Ukáž sa sťa matka, aby skrze Teba

ujal sa nás Ten, čo pre nás zišiel z neba.

Prevyšuješ všetky a máš srdce vľúdne;

očisť naše, nech je pokorné a cudné.

Pomôž nám žiť čisto, k nebu kráčať isto,

kde nás radosť spojí s Kristom, veď sme svoji.

Nech sa večne vzdáva Otcu, Synu sláva,

aj Duchu buď chvála rovná, neskonalá. Amen.

Loretánske litánie

Pane, zmiluj sa...

Kriste, zmiluj sa...

Pane, zmiluj sa...

Otec na nebesiach, Bože, **zmiluj sa nad nami**.

Syn, Vykupiteľ sveta, Bože, -//-

Duch Svätý, Bože, -//-

Svätá Trojica, jeden Boh, -//-

Svätá Mária, **oroduj za nás**.

Svätá Božia Rodička, -//-

Svätá Panna panien, -//-

Matka Kristova, -//-

Matka Cirkvi, -//-

Matka Božej milosti, -//-

Matka najčistejšia, -//-

Matka najnevinnejšia, -//-

Matka panenská, -//-

Matka nepoškvrnená, -//-

Matka hodna lásky, -//-

Matka obdivuhodná, -//-

Matka dobrej rady, -//-

Matka Stvoriteľa, -//-

Matka Spasiteľa, -//-

Panna najmúdrejšia, -//-

Panna hodná úcty, -//-

Panna hodná chvály, -//-

Panna mocná, -//-

Panna dobrotivá, -//-

Panna verná, -//-

Zrkadlo spravodlivosti, -//-

Sídlo múdrosti, -//-

Príčina našej radosti, -//-

Príbytok Ducha Svätého, -//-

Príbytok hoden cti, -//-

Vznešený príbytok nábožnosti, -//-

Ruža tajomná, -//-

Veža Dávidovho mesta, -//-

Veža zo slonovej kosti, -//-

Dom zlatý, -//-

Archa zmluvy, -//-

Brána do neba, -//-

Hviezda ranná, -//-

Uzdravenie chorých, -//-

Útočisko hriešnikov, -//-

Útecha zarmútených, -//-

Pomocnica kresťanov, -//-

Kráľovná anjelov, -//-

Kráľovná patriarchov, -//-

Kráľovná prorokov, -//-

Kráľovná apoštolov, -//-

Kráľovná mučeníkov, -//-

Kráľovná vyznavačov, -//-

Kráľovná panien, -//-

Kráľovná všetkých svätých, -//-

Kráľovná počatá bez poškvrny dedičného hriechu, -//-

Kráľovná nanebovzatá, -//-

Kráľovná posvätného ruženca, -//-

Kráľovná rodiny, -//-

Kráľovná pokoja, -//-

Baránok Boží, Ty snímaš hriechy sveta, zľutuj sa nad nami, Pane.

Baránok Boži, Ty snímaš hriechy sveta, vyslyš nás, Pane.

Baránok Boží, Ty snímaš hriechy sveta,

zmiluj sa nad nami.

Oroduj za nás, Svätá Božia Rodička.

Aby sme sa stali hodni Kristových prisľúbení.

Modlime sa. Pane a Bože náš, dopraj nám tešiť sa zo stáleho zdravia tela i duše a na mocný príhovor Preblahoslavenej Panny Márie ochraňuj nás v ťažkostiach tohto života a priveď nás do večnej radosti. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Litánie k Najsvätejšiemu menu Ježiš

Pane, zmiluj sa...

Kriste, zmiluj sa...

Pane, zmiluj sa...

Otec na nebesiach, Bože, **zmiluj sa nad nami**.

Syn, Vykupiteľ sveta, Bože, -//-

Duch Svätý, Bože, -//-

Svätá Trojica, jeden Boh, -//-

Ježišu, Syn živého Boha, -//-

Ježišu, obraz Otca, -//-

Ježišu, žiara večného svetla, -//-

Ježišu, kráľ slávy, -//-

Ježišu, slnko spravodlivosti, -//-

Ježišu, syn Márie Panny, -//-

Ježišu, hoden lásky, -//-

Ježišu, obdivuhodný, -//-

Ježišu, Boh mocný, -//-

Ježišu, otec budúceho veku, -//-

Ježišu, anjel veľkej rady, -//-

Ježišu, najmocnejší, -//-

Ježišu, najtrpezlivejší, -//-

Ježišu, najposlušnejší, -//-

Ježišu, tichý a pokorný srdcom, -//-

Ježišu, milujúci čistotu, -//-

Ježišu, milujúci nás, -//-

Ježišu, Boh pokoja, -//-

Ježišu, pôvodca života, -//-

Ježišu, príklad čností, -//-

Ježišu, horliteľ za spásu duší, -//-

Ježišu, Boh náš, -//-

Ježišu, naše útočisko, -//-

Ježišu, otec chudobných, -//-

Ježišu, poklad veriacich, -//-

Ježišu, dobrý pastier, -//-

Ježišu, pravé svetlo, -//-

Ježišu, večná Múdrosť, -//-

Ježišu, nekonečná dobrota, -//-

Ježišu, naša cesta a náš život, -//-

Ježišu, radosť anjelov, -//-

Ježišu, kráľ patriarchov, -//-

Ježišu, majster apoštolov, -//-

Ježišu, učiteľ evanjelistov, -//-

Ježišu, sila mučeníkov, -//-

Ježišu, svetlo vyznavačov, -//-

Ježišu, čistota panien, -//-

Ježišu, koruna všetkých svätých, -//-

Buď nám milostivý, **zľutuj sa nad nami, Ježišu**.

Buď nám milostivý, **vyslyš nás, Ježišu**.

Od všetkého zla, **ochraňuj nás, Ježišu**.

Od každého hriechu, -//-

Od Tvojho hnevu, -//-

Od úkladov diabla, -//-

Od ducha smilstva, -//-

Od večnej smrti, -//-

Od zanedbávania Tvojich vnuknutí, -//-

Pre tajomstvo Tvojho svätého vtelenia, -//-

Pre Tvoje narodenie, -//-

Pre Tvoje detstvo, -//-

Pre Tvoj božský život, -//-

Pre Tvoju namáhavú prácu, -//-

Pre Tvoju smrteľnú úzkosť a utrpenie, -//-

Pre Tvoj kríž a Tvoju opustenosť, -//-

Pre Tvoje mdloby, -//-

Pre Tvoju smrť a Tvoje pochovanie, -//-

Pre Tvoje zmŕtvychvstanie, -//-

Pre Tvoje nanebovstúpenie, -//-

Pre Tvoje ustanovenie najsvätejšej Eucharistie, -//-

Pre Tvoje radosti, -//-

Pre Tvoju slávu, -//-

Baránok Boží, Ty snímaš hriechy sveta, zľutuj sa nad nami, Ježišu.

Baránok Boži, Ty snímaš hriechy sveta, vyslyš nás, Ježišu.

Baránok Boží, Ty snímaš hriechy sveta, zmiluj sa nad nami, Ježišu.

Ježišu, uslyš nás. Ježišu, vyslyš nás.

Modlime sa. Pane Ježišu Kriste, Ty si povedal: Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a bude vám otvorené; prosíme Ťa, daj nám pocítiť svoju božskú lásku, aby sme Ťa milovali celým srdcom, ústami i skutkami a nikdy Ťa neprestali chváliť. Pane, daj, aby sme stále mali bázeň pred Tvojím svätým menom a zároveň Ho aj milovali; veď Ty neprestajne spravuješ všetkých, ktorých upevňuješ vo svojej láske. Lebo Ty žiješ a kraľuješ na veky vekov. Amen.

Modlitba svätého Augustína

Ty si Kristus, môj otec svätý, môj Boh milostivý, môj kráľ veľký, môj pastier dobrý, môj učiteľ jediný, môj pomocník najlepší, môj miláčik najkrajší, môj chlieb živý, môj kňaz na veky, môj vodca do vlasti, moje svetlo pravé, moja sladkosť svätá, moja cesta priama, moja múdrosť vznešená, moja jednoduchosť čistá, moja svornosť mierna, moja celá ochrana, môj podiel dobrý, moja večná spása...

Ježišu Kriste, láskavý Pane, prečo som len miloval, prečo len som si žiadal v celom svojom živote niečo iné okrem Teba, Ježišu, môj Bože? Kde som len bol, keď som mysľou nebol s Tebou? Vy, všetky moje túžby, už od tejto chvíle vzplaňte a vzneste sa k Pánu Ježišovi; bežte, veď dosiaľ ste už dosť otáľali; ponáhľajte sa tam, kam sa uberáte; hľadajte Toho, koho hľadáte.

Ježišu, kto Ťa nemiluje, nech je vylúčený! Kto nemiluje Teba, nech Ho naplnia trpkosti... Ó, sladký Ježišu, nech Ťa miluje, nech sa v Tebe kochá, nech Ťa obdivuje každý dobrý cit vhodný na Tvoju oslavu.

Bože môjho srdca a moje dedičstvo, Ježišu Kriste, nech sa moje srdce zriekne svojho zmýšľania, a Ty ži vo mne; nech sa v mojom duchu vznieti živá iskra lásky k Tebe a nech rozrastie na dokonalú vatru; nech navždy horí na oltári môjho srdca, nech planie v mojom vnútri, nech plápolá v skrytosti mojej duše; aby som v deň svojej smrti predstúpil pred Teba očistený týmto plameňom. Amen.

Korunka Panny Márie

Učiň ma hodným chváliť Ťa, Panna presvätá. Daj mi silu v boji proti Tvojim nepriateľom.

Verím v Boha

I. **Koruna vznešenosti**

Otče náš…

1. ***Zdravas'… Ježiš, ktorý nech rozmnožuje našu vieru, Svätá Mária…***

Blahoslavená si, Panna Mária, ktorá si vo svojom lone nosila Tvorcu sveta; porodila si Toho, ktorý Ťa stvoril, a naveky zostávaš Pannou.

I. Raduj sa, Panna Mária. R. Raduj sa tisíckrát.

1. ***Zdravas'… Ježiš, ktorý nech posilňuje našu nádej, Svätá Mária…***

Svätá a nepoškvrnená Panna, neviem akými chválami Ťa mám zahrnúť, lebo si vo svoje lono pojala Toho, ktorého nebesia nemôžu

obsiahnuť.

I. Raduj sa, Panna Mária. R. Raduj sa tisíckrát.

1. Zdravas'... Ježiš, ktorý nech roznecuje našu lásku, Svätá Mária...

Celá si krásna, Panna Mária, škvrny na Tebe niet.

I. Raduj sa, Panna Mária. R. Raduj sa tisíckrát.

1. Zdravas'... Ježiš, ktorý nech nám udelí pravú nábožnosť, Svätá Mária...

Viac darov sa Ti dostalo, Panna, ako je na nebi hviezd.

I. Raduj sa, Panna Mária. R. Raduj sa tisíckrát.

Sláva Otcu...

I. Koruna moci

Otče náš...

1. Zdravas'... Ježiš, ktorý nám udelí ducha sebazapierania, Svätá Mária...

Sláva Ti, Vládkyňa sveta! Uveď nás k sebe do radostí nebeských.

I. Raduj sa, Panna Mária. R. Raduj sa tisíckrát.

1. Zdravas'... Ježiš, ktorý nech nám udelí pravú pokoru, Svätá Mária...

Sláva Ti, Pokladnica milostí Pána. Daj nám podiel na svojom Poklade.

I. Raduj sa, Panna Mária. R. Raduj sa tisíckrát.

7. Zdravas'... Ježiš, ktorý nech nám udelí svätú čistotu, Svätá Mária...

Sláva Ti, Prostrednica medzi Bohom a človekom. Učiň, aby nám bol Všemohúci milostivý.

I. Raduj sa, Panna Mária. R. Raduj sa tisíckrát.

1. Zdravas'... Ježiš, ktorý nech nám udelí božskú Múdrosť, Svätá Mária...

Sláva Ti, Zhubkyňa bludov a zlých duchov! Buď našou dobrotivou Vodkyňou.

I. Raduj sa, Panna Mária. R. Raduj sa tisíckrát.

Sláva Otcu...

III. Koruna dobroty

Otče náš...

1. Zdravas'... Ježiš, ktorý nech nám daruje poslušnosť, Svätá Mária...

Sláva Ti, Útočisko hriešnikov. Prihováraj sa za nás u Pána.

I. Raduj sa, Panna Mária. R. Raduj sa tisíckrát.

1. Zdravas'... Ježiš, ktorý nech nám daruje trpezlivosť, Svätá Mária...

Sláva Ti, Matka sirôt! Učiň, aby sa Všemohúci nad nami zľutoval.

I. Raduj sa, Panna Mária. R. Raduj sa tisíckrát.

1. Zdravas'... Ježiš, ktorý nech nám daruje miernosť, Svätá Mária...

Sláva Ti, Radosť spravodlivých! Uveď nás k sebe do radostí nebeských.

I. Raduj sa, Panna Mária. R. Raduj sa tisíckrát.

1. Zdravas'… Ježiš, ktorý nech nám daruje vytrvalosť v dobrom až do konca, Svätá Mária…

Sláva Ti, najochotnejšia Pomocnica v živote i v smrti! Uveď nás k sebe do nebeského kráľovstva.

I. Raduj sa, Panna Mária. R. Raduj sa tisíckrát.

Sláva Otcu…

***Pod Tvoju ochranu sa utiekame** svätá Božia Rodička, neodvracaj zrak od našich prosieb, pomôž nám v núdzi a z každého nebezpečenstva nás vysloboď, Ty Panna slávna a požehnaná. Amen.*

***Rozpamätaj sa**, svätá Panna Mária, že nikdy nebolo počuť, že by bol niekto opustený, kto sa utiekal pod tvoju ochranu a teba o pomoc alebo o príhovor žiadal. Aj ja touto dôverou pozbudený k tebe, Matka, Panna panien, sa ponáhľam, k tebe prichádzam, k tebe sa uchyľujem, ja úbohý hriešnik. Matka večného*

Slova, nezavrhni moje slová, ale ma milostivo vypočuj a vyslyš. Amen.

Príď, Duchu Svätý, tvorivý

Príď, Duchu Svätý, tvorivý, príď svojich verných navštíviť;

naplň nám srdcia milosťou, ktoré si stvoril múdrosťou.

Tešiteľom si nazvaný, dar Boží z neba nám daný,

zdroj živý, láska oheň v nej i pomazanie duchovné.

Ty darca darov sedmorých, prst Boží v dielach stvorených;

Ty, prisľúbenie Otcovo, dávaš reč, slovo Pánovo.

Osvieť nás, ducha posilňuj, do sŕdc vlej lásku ohnivú;

keď telo klesá v slabosti, vzpriamuj ho silou milosti.

Pred nepriateľom ochráň nás, svoj pokoj

daj nám v každý čas;

nech vždy pod Tvojím vedením vyhneme vplyvom škodlivým.

Nauč nás Otca poznávať a Jeho Syna milovať

a v Teba, Ducha obidvoch, daj veriť vždy, vo všetkých dňoch. Amen.

Velebí moja duša Pána - Magnificat

*Velebí**

moja duša Pána

*a môj duch jasá**

v Bohu, mojom Spasiteľovi,

*lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice.**

Hľa, od tejto chvíle

blahoslaviť ma budú všetky pokolenia,

lebo veľké veci mi urobil Ten, ktorý je

*mocný,**

a sväté je Jeho meno

*a Jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie**

s tými, čo sa Ho boja.

*Ukázal silu svojho ramena,**

rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú.

*Mocnárov zosadil z trónov**

a povýšil ponížených.

*Hladných nakŕmil dobrotami**

a bohatých prepustil naprázdno.

*Ujal sa Izraela, svojho služobníka,**

lebo pamätá na svoje milosrdenstvo,

*ako sľúbil našim otcom,**

Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.

Modlitby k Ježišovi a Márii

Modlitba k Ježišovi [66]

Môj milovaný Ježišu, dovoľ mi obrátiť sa na teba, odkiaľ mám milosť, čo si mi preukázal, aby som ti prejavil vďačnosť, že si ma touto úctou svätého otroctva daroval svojej svätej Matke, aby mi bola obhajkyňou pred tvojím Majestátom a mojou všeobecnou náhradou v mojej preveľkej biede. Beda! Pane, som taký biedny, že bez tejto dobrej Matky by som bol nepochybne stratený. Áno, Mária je pre mňa nevyhnutná pri tebe, predovšetkým: nevyhnutná aby ťa tíšila v tvojom spravodlivom hneve, pretože ťa denne toľko urážam. Nevyhnutná, aby odvrátila večné tresty, ktoré si zaslúžim. Nevyhnutná, aby som mohol hľadieť na teba, hovoriť s tebou, prosiť ťa, priblížiť sa ti a zaľúbiť sa ti. Nevyhnutná, aby zachránila moju dušu a dušu iných. Nevyhnutná, skrátka, aby sa stále plnila tvoja svätá vôľa a vo všetkom šírila tvoja väčšia sláva.

Ah! Kiež by som len mohol celému svetu zverejniť toto milosrdenstvo, ktoré si mal voči mne! Aby celý svet poznal, že bez Márie by som už bol zavrhnutý! Aby som mohol činiť dôstojné vzdanie vďaky za také veľké

dobrodenie! Mária je vo mne, *to je môj údel - haec facta est mihi (Ž 119, 56)*. Oh! Aký poklad! Oh! Aká potecha! A po tomto by som nebol celý jej! Oh! Aká nevďačnosť, môj drahý Spasiteľ! Pošli mi skôr smrť, než aby ma postihlo také nešťastie: lebo milujem radšej zomrieť, ako žiť bez toho, žeby som nebol celý Máriin.

Tisíc a tisíckrát som ju pri päte kríža spolu so svätým Jánom evanjelistom prijal za všetko moje dobro a toľkokrát som sa jej aj úplne odovzdal. Ale ak som to ešte neurobil dobre podľa tvojich túžob, môj drahý Ježišu, teraz to robím tak, ako chceš, aby som to urobil. A ak nájdeš v mojej duši alebo mojom tele niečo, čo nepatrí tejto majestátnej Panej, prosím ťa, aby si mi to vytrhol a odhodil ďaleko odo mňa, pretože ak to nie je Máriino, je to nehodné teba.

—

Modlitba k Duchu Svätému [67]

Ó, Duchu Svätý! Udeľ mi všetky tieto milosti a zasaď, polievaj i pestuj v mojej duši

milovanú Máriu, ktorá je stromom pravého života, aby rástol, kvitol i priniesol ovocie života v hojnosti. Ó, Duchu Svätý! Daruj mi veľkú úctu a veľkú náklonnosť voči tvojej božskej Neveste, veľkú podporu na jej materskom lone a stále utiekanie sa k jej milosrdenstvu, aby si v nej formoval vo mne ozajstného Ježiša Krista, veľkého a mocného, až k plnosti jeho dokonalého veku. Amen.

—

Modlitba k Márii pre jej verných otrokov

[68] Zdravas', Mária, milovaná Dcéra večného Otca! Zdravas' Mária, obdivuhodná Matka Syna! Zdravas' Mária, najvernejšia Nevesta Ducha Svätého, zdravas' Mária, moja drahá Matka, moja milovaná Pani a moja mocná Panovníčka. Zdravas, moja radosť, moja sláva, moje srdce a moja duša! Milosrdenstvom si celá moja, a ja som celý tvoj podľa práva. A ešte som to nie dosť: dávam sa ti znovu celý, ako večný otrok, bez toho, že by som si ponechal niečoho pre seba alebo pre iných.

Ak ešte vo mne vidíš niečo, čo ti nepatrí, prosím ťa, hneď teraz si to vezmi a staň sa absolútnou Paňou všetkého, čo mám. Zbúraj, vykoreň a znič tam všetko, čo sa Bohu nepáči a vysaď tam, zveľaďuj a konaj všetko, čo sa ti zapáči.

A nech svetlo tvojej viery rozoženie temnoty môjho ducha. Nech tvoja hlboká pokora zaujme miesto mojej pýchy. Nech tvoja vznešená kontemplácia zastaví roztržitosti mojej blúdiacej predstavivosti. Nech tvoje neustále videnie Boha naplní moju pamäť jeho prítomnosťou. Nech oheň lásky tvojho srdca rozšíri a rozpáli vlažnosť i chlad môjho. Nech tvoje čnosti nastúpia miesto mojich hriechov. Nech tvoje zásluhy sú mojou ozdobou a mojím doplnkom pred Bohom. Konečne, moja predrahá a milovaná Matka, daj, ak je to možné, nech nemám vôbec iného ducha, než tvojho, aby som poznal Ježiša Krista a jeho božské zámery. Nech nemám vôbec inú dušu ako tvoju, aby som chválil a oslavoval Pána. Nech nemám vôbec iné srdce ako tvoje, aby som miloval Boha láskou čistou a láskou vrúcnou ako ty.

[69] Neprosím si od teba ani videnia, ani zjavenia, ani záľuby, ani potešenia, hoci duchovné. Tebe patrí vidieť jasne bez temnôt. Tebe patrí plné vychutnávanie bez horkosti. Tebe patrí víťazstvo po pravici tvojho Syna v nebi, bez každého poníženia. Tebe patrí absolútne rozkazovať anjelom a ľuďom i démonom bez odporu. A konečne spravovať podľa svojej vôle všetky Božie dobrá bezvýhradne. Hľa, božská* Mária, lepší podiel, ktorý ti dal Pán a ktorý ti nebude nikdy odňatý; a to mi dáva veľkú radosť. Za svoj podiel tu dolu nechcem nič iné, než to, čo si mala ty, vedz: čisto veriť bez toho, že by som niečo chutnal či videl. Radostne trpieť bez útechy stvorení, ustavične zomierať sebe samému bez oddychu. A pracovať odhodlane až do smrti pre teba bez akéhokoľvek zisku, ako najpodlejší z tvojich otrokov. Jedinú milosť, o ktorú ťa pre číre milosrdenstvo prosím, je tá, aby som po všetky dni a chvíle svojho života hovoril trojité Amen: Nech sa tak stane, na všetko, čo si konala na zemi, keď si tu žila; Amen na všetko, čo teraz konáš v nebi; Amen na všetko, čo konáš v mojej duši,

aby si len ty vo mne dokonale oslavovala Ježiša v čase i vo večnosti. Nech sa tak stane.

(*Výraz božská, ktorý autor používa vzhľadom na Pannu Máriu, pochádza od gréckych Otcov. Používali ho miesto svätá. Posvätenie chápu ako zbožstenie. Porov. napr. 2 Pt 1, 4: 'Tým nám daroval vzácne a veľmi veľké prisľúbenia, aby ste sa skrze ne stali účastnými na Božej prirodzenosti a unikli porušeniu, ktoré je vo svete pre žiadostivosť.')*

ZASVÄTENIE

Zasvätenie sa Ježišovi Kristovi, vtelenej Múdrosti, rukami Panny Márie

(Láska večnej Múdrosti 223 - 227)

[223] Ó, večná a vtelená Múdrosť! Ó, Ježišu, veľmi hodný lásky a poklony, pravý Boh a pravý človek, jediný Syn večného Otca a Márie, vždy Panny! Hlboko sa Ti klaniam večne prítomnému v lone i v jase Tvojho Otca a v čase Tvojho vtelenia prítomnému v panenskom lone Márie, Tvojej predôstojnej Matky.

Vzdávam Ti vďaky za to, že si sa zriekol seba samého, keď si na seba vzal podobu otroka, aby si ma vytrhol z hrozného diablovho otroctva.

Chválim Ťa a oslavujem za to, že si privolil podriadiť sa vo všetkom Márii, svojej

svätej Matke, aby si ma urobil svojím verným otrokom skrze Ňu.

No beda! Ja nevďačný a neverný nezachoval som záväzky a sľuby, ktoré som tak slávnostne urobil pri svojom krste: vôbec som si nesplnil svoje povinnosti. Nezasluhujem si nazývať sa Tvojím synom, ba ani otrokom. A keďže niet vo mne ničoho, čo by si nezaslúžilo Tvoje odvrhnutie a hnev, už sa viac neodvažujem predstúpiť pred Tvoj svätý a vznešený Majestát sám.

Preto sa utiekam k orodovaniu a milosrdenstvu Tvojej Presvätej Matky, ktorú si mi dal za svoju prostredníčku. A Jej prostredníctvom dúfam, že dosiahnem pravú kajúcnosť i odpustenie hriechov, získam a udržím si Múdrosť.

[224] Zdravas', ó, Nepoškvrnená Mária, živý svätostánok Božstva, v ktorom si skrytá večná Múdrosť praje prijímať poklonu anjelov i ľudí.

Zdravas', ó, Kráľovná neba i zeme, ktorej vláde je podriadené všetko, všetko to, čo je nižšie od Boha. Zdravas', ó, bezpečné

Útočisko hriešnikov, čo svoje milosrdenstvo nikomu neodopieraš. Vypočuj moje želania, aby som získal božskú Múdrosť, a preto prijmi sľuby a ponuky, ktoré Ti moja nízkosť predkladá.

[225] Ja, ... meno ..., neverný hriešnik, si dnes do Tvojich rúk obnovujem a potvrdzujem krstné sľuby; navždy sa zriekam zlého ducha, jeho okázalostí i skutkov, a dávam sa celý Ježišovi Kristovi, vtelenej Múdrosti, aby som Ho po všetky dni svojho života nasledoval nesúc svoj kríž a aby som Mu bol vernejší než dosiaľ. Pred očami celého nebeského dvora si Ťa dnes volím za svoju Matku a Vládkyňu. Ako otrok Ti oddávam a zasväcujem svoje telo i dušu, svoje vnútorné i vonkajšie dobrá, ba aj cenu svojich dobrých skutkov: minulých, prítomných i budúcich. Zverujem Ti plné právo narábať so mnou a so všetkým, čo mi patrí, bez výnimky, ako sa Ti bude páčiť, na najväčšiu slávu Boha v čase i vo večnosti.

[226] Prijmi, dobrotivá Panna, tento nepatrný dar môjho otroctva na uctenie si a zjednotenie sa s tou podriadenosťou, ktorú

večná Múdrosť dobrovoľne prijala voči Tvojmu materstvu. Prijmi ju odo mňa ako poctu tej moci, ktorú obaja máte nad týmto červíčkom a biednym hriešnikom a ako vďakyvzdanie [za výsady], ktorými Ťa zahrnula Najsvätejšia Trojica.

Slávnostne vyhlasujem, že odteraz Ťa chcem vo všetkom uctievať a poslúchať ako Tvoj opravdivý otrok.

Ó, obdivuhodná Matka! Predstav ma ako večného otroka svojmu drahému Synovi, aby ma prijal cez Teba, keď ma cez Teba vykúpil.

[227] Ó, Matka milosrdenstva! Láskavo mi vymôž Božiu múdrosť a tým ma aj zahrň medzi tých, ktorých miluješ, učíš, vedieš, živíš a chrániš ako svoje deti a svojich otrokov.

Ó, verná Panna, vo všetkom urob zo mňa takého dokonalého učeníka, nasledovníka a otroka vtelenej Múdrosti, Ježiša Krista, Tvojho Syna, aby som na Tvoje orodovanie a podľa Tvojho vzoru dospel k plnosti Jeho veku na zemi a Jeho slávy v

nebi. Nech sa tak stane.

Kto to môže pochopiť, nech pochopí! (Mt 19, 12) Kto je múdry, aby ich pochopil?

Dátum: ....

Podpis: ....

Spôsob uplatnenia tejto úcty vo svätom prijímaní

[266]

1. Hlboko sa pokoríš pred Bohom.

2. Zriekneš sa svojho zvrhlého základu a svojich dispozícií, akokoľvek dobrými by ti ich tvoja samoláska ukazovala.

3. Obnovíš si svoje zasvätenie hovoriac: “Som celý Tvoj a všetko, čo mám, je Tvoje.”

4. Pokorne poprosíš túto dobrú Matku, aby ti poskytla svoje Srdce s Jej dispozíciami na prijatie Jej Syna. Pripomenieš Jej, že ide predsa o slávu Syna, o to, aby nebol vložený do pošpineného a nestáleho srdca, ako je tvoje, ktoré by Ho iste obralo o slávu či by

Ho dokonca stratilo, a že ak chce prísť bývať k tebe, aby prijala svojho Syna, môže to vykonať vďaka moci, ktorú má nad srdcami. Lebo Ňou bude Jej Syn prijatý bez poškvrny a bez nebezpečenstva, že by si Ho urazil, či stratil... S dôverou Jej vyznáš, že všetko, čo si Jej zo svojho vlastníctva dal, je málo na Jej uctenie. Ale že svätým prijímaním Jej chceš dať ten istý dar, aký Jej dal večný Otec. Ním bude viac uctená, než keby si Jej dal všetky majetky sveta. A napokon, že Ježiš, ktorý Ju jedinečne miluje, túži sa v Nej kochať a usadiť práve v tvojej duši, špinavšej a biednejšej ako maštaľ, do ktorej neváhal prísť, keď tam bola ona. Požiadaš Ju o Jej srdce... “Prijímam Ťa za svoje všetko.” “Daj mi svoje srdce, Mária.”

[267] Pripravený prijať Ježiša Krista po **Otče náš...** povieš: **Pane, nie som hoden...** akoby si hovoril večnému Otcovi, že pre svoje zlé myšlienky a nevďačnosť k takému dobrému Otcovi nie si hoden prijať Jeho jediného Syna. Ale že je tu Mária, Jeho služobnica: **Hľa, služobnica Pána**, ktorá koná za teba a dáva ti neobyčajnú dôveru a nádej pred Božím Majestátom: “**Lebo len Ty**

ma necháš odpočívať v bezpečí.”

[268] Synovi povieš: “**Pane, nie som hoden...**” lebo nie si hoden Ho prijať pre svoje neužitočné a zlé slová i pre tvoju nevernosť v Jeho službe. Predsa Ho však prosíš, aby sa nad tebou zmiloval, lebo Ho uvedieš do domu Jeho vlastnej i tvojej Matky a že Ho vôbec neprepustíš, kým sa u Nej neubytuje... Poprosíš Ho, aby vstal a prišiel na miesto odpočinku a do archy svojho posvätenia... Veď vôbec neskladáš svoju dôveru do vlastných zásluh, sily či príprav... ale do zásluh, sily a príprav Márie... I keď si celý hriešny... podporovaný a okrášlený zásluhami i čnosťami Jeho svätej Matky, nachádzaš odvahu priblížiť sa k Jeho svätosti.

[269] Duchu Svätému povieš: “**Pane, nie som hoden**,” lebo nie si hoden prijať veľdielo Jeho lásky pre vlažnosť a neprávosť svojich skutkov a pre odporovanie Jeho vnuknutiam. No vyznáš, že celou Tvojou dôverou je Mária, Jeho verná Nevesta...: “Ona je všetka moja dôvera, ona je príčina mojej nádeje.” Môžeš Ho aj poprosiť, aby

znovu zostúpil do Márie, svojej nerozlučnej Nevesty. Veď Jej lono je rovnako čisté a Jej srdce rovnako rozpálené ako vždy. No bez Jeho zostúpenia do tvojej duše Ježiš a ani Mária v nej vôbec nebudú rásť, ani dôstojne prebývať.

[270] Po svätom prijímaní, so zatvorenými očami, vnútorne uzobraný, uveď Ježiša Krista do Máriinho Srdca. Daruj Ho Matke, ktorá Ho s láskou prijme, čestne Ho usadí, bude sa Mu hlboko klaňať, dokonale Ho milovať, silno Ho objímať a v duchu i pravde Mu vzdá veľa chvál, aké v našich hlbokých temnotách nepoznáme.

[271] Alebo zotrvaj vo svojom srdci hlboko pokorený v prítomnosti Ježiša prebývajúceho v Márii. Alebo ako otrok sa zdržuj pri bráne Kráľovho paláca, kde sa právom zhovára s Kráľovnou. Kým sa oni rozprávajú a teba nepotrebujú, v duchu vyzývaj všetky stvorenia na nebi i na zemi, aby ďakovali, klaňali sa a milovali Ježiša a Máriu s tebou: **Poďte, klaňajme sa.**

[272] Môžeš aj sám v spojení s Máriou prosiť Ježiša o príchod Jeho kráľovstva na

zem cez Jeho svätú Matku. Alebo o božskú múdrosť, o božskú lásku, o odpustenie tvojich hriechov, alebo o nejakú inú milosť, no vždy skrze Máriu a v Márii. Hovor, hľadiac na svoje chyby: “nehľaď, Pane, na moje hriechy, ale nech Tvoje oči pozerajú len na čnosti a zásluhy Márie.” A vedomý si svojich hriechov dodaj: ... To ja som svojím najväčším nepriateľom, čo popáchal tie hriechy... Ježišu môj, treba, aby si v mojej duši vzrastal a ja sa umenšoval. Mária, musíš vo mne rásť a ja sa musím stále umenšovať. Ó, Ježišu, Mária, vzrastajte vo mne a v iných sa množte...

[273] Je nekonečne mnoho iných myšlienok, ktorými ťa Duch Svätý zásobuje a aj naďalej bude zásobovať, ak zostaneš dostatočne vnútorný, umŕtvený a verný tejto veľkej a vznešenej úcte, ktorej som ťa práve naučil. Ale pamätaj, čím viac necháš konať pri svätom prijímaní Máriu, tým viac bude Ježiš oslávený. Čím hlbšie sa pokoríš, tým viac necháš konať Máriu pre Ježiša a Ježiša v Márii. A s pokojom i mlčaním ich budeš počúvať, bez snahy vidieť, chutnať či cítiť. Lebo spravodlivý žije predovšetkým z viery,

osobitne pri svätom prijímaní, ktoré je úkonom viery: “Môj spravodlivý bude žiť z viery.” (Hebr 10, 38)

pESTOVANIE A VZRAST STROMU ŽIVOTA ALEBO AKO NECHAŤ MÁRIU ŽIŤ A KRAĽOVAŤ V NAŠICH DUŠIACH

Sväté otroctvo lásky - Strom života

[70] Porozumeli ste, predurčená duša, činnosťou Ducha Svätého, čo som povedal? Ďakujte za to Bohu! Je to tajomstvo neznáme skoro celému svetu. Ak ste našli poklad urkytý na Máriinom poli, vzácnu perlu z evanjelia, všetko treba predať a ju získať. Treba, aby ste urobili obetu seba samej do rúk Márie a stratili sa šťastne v nej, aby ste tam našli samého Boha.

Ak Duch Svätý zasadil vo vašej duši

pravý Strom života, ktorým je úcta, ktorú som vám vysvetlil, treba, aby ste ho starostlivo pestovali, aby vás na svoj čas obdaril svojim plodom. Táto pobožnosť je horčičným zrnkom, o ktorom hovorí evanjelium, ktoré, zdá sa, bolo najmenšie zo všetkých semien. Stáva sa však veľmi veľkým a vyháňa svoj kmeň tak vysoko, že nebeské vtáky, čiže predurčení, si v ňom robia svoje hniezda. Tam odpočívajú v tieni za horúčavy slnka a tam sa skrývajú v istote pred divými zvermi.

Spôsob jeho pestovania

Hľa, predurčená duša, spôsob jeho pestovania:

[71] 1. Tento strom, zasadený do verného srdca, potrebuje byť pod šírym nebom bez akejkoľvek ľudskej podpory. Tento strom, keďže je božský, potrebuje byť vždy bez každého stvorenia, ktoré by mu mohlo prekážať povzniesť sa k svojmu pôvodcovi, ktorým je Boh. Tiež sa netreba vôbec spoliehať na svoj ľudský dôvtip, alebo svoje čisto prirodzené talenty, alebo záruku či autoritu ľudí. Treba mať dôveru k Márii a

opierať sa o jej istotu.

[72] 2. Treba, aby duša, v ktorej je zasadený tento strom, sa ním neustále zaoberala ako dobrý záhradník, strážila ho a dbala oň. Keďže tento strom je živý, má priniesť plod života, potrebuje byť ošetrovaný a zveľaďovaný stálym dohľadom a kontempláciou duše. A to je účinok dokonalej duše, že stále naň myslí a stal sa jej prvoradou starosťou.

[73] Treba otrhávať i orezávať bodliaky a tŕnie, ktoré by časom mohli udusiť tento strom alebo prekaziť mu priniesť svoj plod. Čiže treba byť verný v umŕtvovaní a násilí voči sebe, orezávať i odstraňovať všetky neužitočné potešenia a prázdne zaoberanie sa tvormi, teda križovať svoje telo a chrániť si mlčanie a umŕtvovať svoje zmysly.

[74] 3. Treba bdieť, aby mu húsenice vôbec neuškodili. Tými húsenicami sú láska k sebe a svojmu pohodliu, čo požierajú zelené listy a sľubné nádeje, že Strom prinesie plod. Lebo samoláska a láska k Márii sa vôbec neznášajú.

[75] 4. Nesmú sa k nemu nechať priblížiť šelmy. Tie šelmy sú hriechy, ktoré by mohli už len svojím dotykom zabiť Strom života. Ani ich dych nesmie naň zostupovať, totiž ľahké hriechy, ktoré sú vždy veľmi nebezpečné, ak nás vôbec nemrzia...

[76] 5. Treba tento božský strom neustále zalievať prijímaniami, omšami a inými verejnými i osobnými modlitbami; bez čoho by tento strom prestal prinášať ovocie.

[77] 6. Netreba sa znepokojovať, ak naň fúka a otriasa ním vietor, lebo je nevyhnutné, že vietor pokušení doň fúka, aby ho zvalil, že snehy i ľady, ho chcú zničiť. To znamená, že táto úcta k svätej Panne bude nevyhnutne napádaná a budú je protirečiť. Ale ak sa vytrvá v jeho pestovaní, netreba sa ničoho báť.

Jeho trvalé ovocie: Ježiš Kristus

[78] Predurčená duša, ak budete takto pestovať svoj Strom života, čerstvo zasadený Duchom Svätým vo vašej duši, uisťujem vás, že zakrátko vyrastie tak vysoko, že nebeskí

vtáci budú v ňom bývať. A stane sa takým dokonalým, že konečne v pravý čas aj vydá svoj plod cti a milosti, totiž milého i premilého Ježiša, ktorý vždy bol i bude jediným plodom Márie.

Šťastná duša, v ktorej je zasadená Mária, Strom života. Šťastnejšia tá, v ktorej vzrastá a rozkvitá. Ešte šťastnejšia tá, v ktorej prináša svoj plod. No najšťastnejšia zo všetkých je tá, ktorá požíva a zachová tento plod až do smrti a po všetky veky vekov. Nech sa tak stane.

Čo drží, nech drží pevne. - Qui tenet, teneat.

MEDITÁCIE

O Ježišovi Kristovi [5, 38, 61 - 77, 126, 149]

O Presvätej Panne [14 - 36, 68 - 77, 83 - 89, 142, 175, 218 - 220, 260]

O našom zlom základe [78 - 81, 213]

Otroci Ježiša Krista

Rim 6, 16: 'Neviete, že komu sa dáte za otrokov a poslúchate ho, ste otrokmi toho, koho poslúchate: či hriechu na smrť, alebo poslušnosti na spravodlivosť?'

Sv. Ján Pavol II.: List rehoľníkom a rehoľniciam montforánskych rodín. Učenie sv. Ľudovíta Márie Grigniona z Montfortu 8. decembra 2003: 'V. montfortánskej špiritualite je dynamizmus lásky zvlášť vyjadrený prostredníctvom symbolu otroctva lásky Ježišovi

podľa Máriinho príkladu a s jej materskou pomocou. Ide o plnú účasť na Kristovej kénosis, účasť prežívanú s Máriou, ktorá je dôverným spôsobom prítomná v tajomstvách synovho života. 'Medzi kresťanmi niet ničoho, čo by nás urobilo závislejšími na Ježišovi Kristovi a jeho svätej Matke než dobrovoľné otroctvo podľa príkladu samého Ježiša, ktorý z lásky k nám 'prijal prirodzenosť sluhu' - Formam servi accipiens, a príkladu svätej Panny, ktorá sa sama nazvala služobnicou a otrokyňou Pána. Apoštol sa hrdo nazýva servus Christi. Prví kresťania sú v Písme viackrát nazvaní servi Christi.' (Traktát o pravej úcte, 72)."

Sv. Ján Pavol II.: 'Vie sa, že autor traktátu definuje svoju úctu ako formu 'otroctva'. Toto slovo môže vadiť našim súčastníkom. Čo sa týka mňa, nenachádzam v tom žiadnu ťažkosť. Myslím, že sa jedná o istý paradox, aké sa často vyskytujú v evanjeliách, pretože slová 'sväté otroctvo' znamenajú, že by sme nemohli lepšie použiť našu slobodu, najväčší dar, ktorý nám Boh dal. Pretože sloboda sa meria mierou lásky, ktorej sme schopní. Myslím, že je to toto, čo nám chcel autor ukázať.'

André Frossard: Dialoga con Giovanni Paolo II., Milano, Rusconi 1983, s. 157 - 159.

MEDITÁCIE

O JEŽIŠOVI KRISTOVI

[5] Môj drahý čitateľ, v tejto kapitole som nechcel miešať slabosť svojej reči s autoritou slov Ducha Svätého. Dovoľte mi však poznamenať:

1. Aká je len sama v sebe Večná Múdrosť vľúdna, ľahká a lákavá, aká brilantná, dokonalá a jemná! Volá ľudí, aby ich učila byť šťastnými. Hľadá ich. Usmieva sa na nich. Napĺňa ich tisícimi dobrodeniami. Opatruje ich tisícimi rozdielnymi spôsobmi, že až sedí pri bráne ich domu, aby ich očakávala a dala im znaky svojho priateľstva. Možno mať srdce, a odmietať ju v tomto sladkom dobývaní?

[38] Všetko v človeku bolo žiarivé bez temnôt, dobré bez ošklivostí, čisté bez škvŕn, usporiadané bez neporiadku a bez každej vady či nedokonalosti. Pre priazeň mal svetlo Múdrosti v svojom duchu, ktorým dokonale

poznal svojho Stvoriteľa a jeho stvorenia. V duši mal milosť Boha, skrze ktorú bol nevinný a milý očiam Najvyššieho. V tele mal nesmrteľnosť. V srdci mal čistú lásku k Bohu bez strachu zo smrti, ktorou ho miloval neustále. Bez prestania a čisto, pre samú jeho lásku. Napokon bol tak božský, že bol neustále prenesený nad seba samého v Boha bez toho, žeby mal premáhať nejakú vášeň, či bojovať proti nejakému nepriateľovi.

Ó, štedrosť večnej Múdrosti voči človeku! Ó, šťastný stav človeka v jeho nevinnosti!

[61] *15. Hrozní panovníci báť sa budú, keď počujú o mne. Ukážem sa dobrým k ľudu, ale mužným vo vojne.*

1. *Keď sa vrátim domov, chcem pri nej pokriať; lebo styk s ňou nemá trpkosť, ani nudu spolužitie s ňou, iba veselosť a radosť.*

2. *Keď som o tom uvažoval v sebe, premietal to v svojom srdci, že (totiž) nesmrteľnosť je v spojení s múdrosťou,*

3. *ušľachtilé obveselenie v jej priateľstve, v práci jej rúk nevyčerpateľné bohatstvo, znalosť v*

ustavičnej dôvernosti s ňou, sláva účastniť sa na jej rozhovoroch, obchádzal som teda a hľadal som, ako by som si ju vedel získať.

Múdry potom, než trochu zastavil slová, čo predtým vysvetľoval, končí takto: *'Obchádzal som teda a hľadal som!'* Na získanie Múdrosti ju treba hľadať zápalisto, treba byť ochotný všetko zanechať, všetko pretrpieť a všetko predať na jej získanie. Je málo tých, čo ju nájdu, lebo je málo tých, ktorí ju hľadajú spôsobom, čo by jej bol hoden.

[62] Svätý Duch v 7. kapitole knihy Múdrosti hovorí o dokonalosti Múdrosti ešte týmito výrazmi.

'Veď v nej je duch chápavý, svätý, jedinečný, mnohonásobný, jemný, rezký, prenikavý, bez poškvrny, jasný, neurážajúci, milujúci dobro, ostrý, nezastaviteľný, dobročinný, ľudomilný, pevný, nepremeniteľný, bezstarostný, všemohúci, vševidiaci; prenikajúci všetkých duchov, obdarených umom, čistých, najjemnejších. Lebo múdrosť je pohyblivejšia než hocijaký pohyb. Pre svoju čírosť prechádza a preniká všetko.

Ona je pre ľudí nevyčerpateľným pokladom. Kto ho používa, nadobúda Božie priateľstvo odporúčaný darmi, čo vyvierajú z ukáznenosti. *Infinitus enim thesaurus est hominibus, quo qui usi sunt participes facti sunt amicitiae Dei, propter disciplinae dona commendati’* Múd 7.

[63] Po takých silných a nežných slovách Ducha Svätého, ktorými nám ukázal krásu, dokonalosť a poklady Múdrosti, čo to je za človeka, ktorý by ju nemiloval a nehľadal zo všetkých svojich síl? Tým viac, že je to nekonečný poklad, vlastný človeku. Pre neho sa stala človekom a ona sama nekonečne túži darovať sa človeku.

[64] Medzi Večnou Múdrosťou a človekom je také silné puto priateľstva, že je nepochopiteľné. Múdrosť je pre človeka a človek je pre Múdrosť. Thesaurus infinitus hominibus: to je nekonečný poklad pre ľudí a nie pre anjelov či iné stvorenia. Toto priateľstvo Múdrosti voči človeku pramení z toho, že je vo svojom stvorení súhrnom jej zázrakov. Jej malý i jej veľký svet, jej živý obraz i jej veliteľ na zemi. A potom, čo pre

krajnosť lásky, ktorú mu priniesla, stala sa mu podobnou. Stala sa človekom a vydala sa na smrť, aby ho zachránila. Miluje ho ako svojho brata, svojho priateľa, svojho žiaka, svojho chovanca, cenu svojej krvi i spoludediča svojho kráľovstva. Takže jej činí nekonečné násilie keď ju srdce človeka odmieta alebo vytrháva.

[65] Táto večná krása i vznešene láskavá má takú túžbu po priateľstve človeka, že napísala výslovnú knihu, aby ho získala. Odhaľuje v nej svoje dokonalosti a túžby po ňom. Tá kniha je ako list milej svojmu milému, aby získala jeho náklonnosť. Túžby po srdci človeka, čo tam dosvedčuje, sú tak výrazné. Hľadania jeho priateľstva tak nežné, jej volania a hlasy tak zamilované. Že kto ich počuje, by vám povedal, že nie je Panovníčkou neba i zeme a že potrebuje človeka, aby bola šťastná.

[66] Aby našla človeka, ona prv beží po veľkých cestách; ona prv vystupuje na vrcholy najvyšších hôr. Prv žije v bránach miest; prv vstupuje na verejné námestia, uprostred zhromaždení. Volá najhlasnejšie

ako môže: ‘*O viri, ad vos clamito, et vox mea ad filios hominum.* Ó, ľudia! Ó, deti ľudí. To k vám kričím už tak dlho. To vám adresujem svoj hlas. Vás si prajem; vás hľadám; vás sa dožadujem. Počujte, poďte ku mne; chcem vás urobiť šťastnými.’ A aby ich mocne pritiahla, vraví im: ‘*To skrze mňa* a skrze moju milosť *králi vládnu, kniežatá rozkazujú*, a mocnári i monarchovia nosia žezlo a korunu. *To ja inšpirujem zákonodarcov vedieť vztýčiť dobré zákony*, aby usporiadali Štáty, a dávam silu *úradníkom vykonávať* spravodlivo a bez kriku *spravodlivosť*.

[67] Milujem tých, čo ma milujú, a ktokoľvek ma usilovne hľadá, nájde ma. A keď ma nájde, nájde hojnosť všetkých dobier. Lebo bohatstvá, sláva, pocty, dôstojnosti, veľké radosti i pravé čnosti sú so mnou. A pre človeka je neporovnateľne lepšie ma vlastniť, ako vlastniť všetko zlato a všetky peniaze sveta, všetky drahokamy a všetky dobrá celého univerza. Osoby, čo prichádzajú ku mne, vediem cestami spravodlivosti a rozumnosti i obohacujem ich vlastnením pravých detí, až po dovŕšenie ich prianí. A buďte presvedčení, že moje najsladšie

potešenia i moje najdrahšie slasti sú stýkať sa a prebývať s deťmi ľudí.

[68] Teraz teda, deti moje, počujte ma. Šťastní tí, čo strážia moje cesty. Počujte moje naučenia, buďte múdri a vôbec ich neodvrhnite. Šťastní tí, čo ma počujú, čo stále bedlia vo vchode môjho domu a čo sa zdržujú v mojich dverách.

Ten, kto ma nájde, nájde život; a bude čerpať záchranu z dobroty Pána. Ale ten, kto bude hrešiť proti mne, zraní svoju dušu. Všetci, čo ma nenávidia, milujú smrť.'

[69] Po všetkom, čo povedala najnežnejšie a najláskavejšie, aby si získala priateľstvo ľudí, volá ešte, aby sa pre jej nádherný lesk a jej zvrchovaný majestát z rešpektu nezdráhali k nej priblížiť. Preto im hovorí, že *je k nej ľahký prístup; že ju uzrú tí, čo ju milujú, že predbieha tých, čo po nej dychtia; že sa im ukazuje ako prvá a že tomu, kto zrána hľadá ju, netreba sa mnoho namáhať, aby ju našiel, bo nájde ju sedieť pri svojich dverách*.

[70] Napokon Večná Múdrosť, aby sa

čo najviac priblížila ľuďom a dosvedčila im citeľnejšie svoju lásku, išla až k tomu, že sa stala človekom. Až sa stala dieťaťom, až sa stala chudobnou a až zomrela za nich na kríži.

Koľko krát volala, keď žila na zemi: ‘Poďte ku mne, poďte ku mne všetci; to som ja, vôbec sa nebojte. Prečo sa bojíte? Som vám podobná; milujem vás. Preto, že ste hriešnici? Eh! Ja ich hľadám, som priateľka hriešnikov. Preto, že ste zišli z košiara vašou vinou? Eh! Ja som Dobrý Pastier. Preto, že ste obťažení hriechmi, pokrytí špinou, zavalení smútkom? Eh! Práve preto musíte prísť ku mne; lebo ja vám uľahčím, ja vás očistím, ja vás potešim.’

[71] Z jednej strany chce ukázať svoju lásku k človeku až po smrť miesto neho, aby ho zachránila. A z druhej sa nemohla rozhodnúť opustiť človeka. Nájde obdivuhodné tajomstvo. Umrieť i žiť zároveň a prebývať s človekom až do konca vekov: to je láskyplný objav Eucharistie. A aby dosiahla cieľ pokračovať vo svojej láske v tomto tajomstve, nemá vôbec ťažkosť zmeniť

a prevrátiť celú prírodu.

Ak sa neukrýva pod úlomkom diamantu alebo iného vzácneho kameňa, to preto, lebo nechce prebývať s človekom iba navonok. No ukrýva sa pod podobou malého kúska chleba, ktorý je vlastným pokrmom človeka. Aby bola človekom požívaná, vstúpila až do jeho srdca, aby tam priniesla svoje sladkosti. *Ardenter amantium hoc est. 'O Deum vere prodigum sui prae desiderio hominis!* Ó, večná Múdrosť, vraví jeden svätý, ó, Boh naozaj márnotratný zo seba samého túžby po človeku.'

[72] Ak nie sme zasiahnutí výslovnými želaniami, zamilovanými hľadaniami a nežnosťami priateľstva tejto obdivuhodnej Múdrosti, aká je naša tvrdosť a naša nevďačnosť?

No ak miesto toho, aby sme ju počúvali, zatvoríme uši. Miesto, aby sme ju hľadali, od nej utekáme. Miesto, aby sme ju uctievali, ju potupujeme a urážame, aká je naša ukrutnosť a aký bude náš trest, tiež tých tohto sveta! '*Keďže*, vraví Duch Svätý, *obchádzali múdrosť, nielenže si škodili tým, že nepoznali, čo je*

šľachetné, lež aj živým zanechali pomník svojej pochabosti, aby to, čo popáchali, neostalo ukryté: Sapientiam enim praetereuntes, non tantum in hoc lapsi sunt ut ignorarent bona, sed et insipientiae suae reliquierunt hominibus memoriam, ut in his quae peccaverunt, nec latere potuissent.' Múd 10, 8.

Tri nešťastia v živote tých, čo sa neusilovali získať Múdrosť. Upadajú: 1. do nevedomosti a slepoty; 2. do bláznovstva; 3. do pohoršenia a hriechu.

No aké je ich nešťastie na smrť vlastnou vinou, pretože počujú Múdrosť, približujúc sa im: '*Vocavi, et renuistis*. Volala som vás, a vy ste mi neodpovedali. Vystierala som k vám svoje ramená celý deň a vy ste mnou opovrhovali. Čakala som vás, sediac vo vašich dverách a vôbec ste neprišli ku mne. *Ego quo que in interitu vestro ridebo et subsannabo vos.* A ja som bola na svojej ceste vami vysmievaná. Nemám viac ani uši, aby som počula váš krik, ani oči, aby som videla vaše slzy, ani srdce, aby som bola dotknutá vašimi vzdychmi, ani ruky, aby som vám pomohla.'

Ale aké bude ich nešťastie v pekle! Čítajte, čo sám Duch Svätý povedal o nešťastiach, plačoch, ľútostiach a beznádejách bláznov v pekle, čo príliš neskoro uznajú svoje bláznovstvo a svoje nešťastie, že potupovali Božiu Múdrosť. *Talia dixerunt in inferno* Múd 5, 14. Začnú hovoriť múdro, ale to v pekle.

[73] Prajme si teda a hľadajme jedine božiu Múdrosť. *Cuncta quae desiderantur, huic et non valent comparari.* A na inom mieste: *Omne desiderabile ei non potest comparari,* Prís 8. Nemožno si želať nič viac ako Múdrosť. Napokon, koľko darov Božích, koľko nebeských pokladov by ste si želali, ak si neželáte Múdrosť, želáte si niečo menšie než ju.

Ah! Keby sme poznali, čo tento nekonečný poklad Múdrosti urobil pre človeka, - lebo priznám, že som o nej nič nepovedal -, vzdychali by sme po nej dňom i nocou. Leteli by sme rýchlo na kraj sveta a trpeli by sme s radosťou napriek ohňom i britvám, ak by to bolo nevyhnutné, aby sme ju získali. Ale treba byť obozretní, aby sme sa

nepomýlili pri výbere Múdrosti, lebo jej je viac druhov.

[74] Boh má svoju Múdrosť. A to je jediná a pravá, ktorá musí byť milovaná i vyhľadávaná ako veľký poklad. No skazený svet má tiež svoju múdrosť. A tá musí byť zavrhnutá i nenávidená ako špatná a zhubná. Filozofi majú tiež svoju múdrosť. Musí byť opovrhnutá ako neužitočná i často ako nebezpečná pre spásu.

Hovorili sme vždy o Božej Múdrosti dokonalým dušiam, ako vraví Apoštol. Ale zo strachu, aby neboli oklamané bláznivým leskom svetskej múdrosti, odhalíme jej podvod i zlobu.

[75] Svetská múdrosť je tá, o ktorej je povedané: *Perdam sapientiam sapientium* 1 Kor 1, 19: zmarím múdrosť múdrych podľa sveta. *Sapientia carnis inimica est Deo*, Rim 8, 7: zmýšľať podľa tela je nepriateľstvom voči Bohu. *Non est ista sapientia desursum descendens, sed terrena, animalis, diabolica*, Jak 3, 15. To nie je múdrosť, čo zostupuje zhora, ale pozemská, telesná, diabolská.

Táto múdrosť sveta je perfektná zhoda zásad a mód sveta; je to neustála snaha po veľkosti i pocte. Je to stále a tajné vyhľadávanie svojho potešenia i svojho záujmu spôsobom nielen hrubým a kričiacim, dopúšťajúc sa v tom hriechu pohoršenia, no spôsobom zámerným, podvodným i taktickým. Inak nebude to vôbec svet múdrosti, ale prostopašnosť.

[76] Múdry sveta je človek, ktorý vie dobre robiť svoje záležitosti a dosiahnuť úspešne všetko pre svoj časný prospech, akoby bez zdania chcieť to robiť. Kto ovláda umenie pretvarovať sa i klamať napokon bez toho, že by sa to zbadalo. Kto hovorí alebo robí jedno a myslí druhé. Kto vôbec neignoruje vzhľad a komplimenty sveta. Kto sa vie prispôsobiť všetkým, aby dosiahol svoje ciele bez veľkého úsilia o česť a záujem Boha. Kto robí tajomne neblahé miešanie pravdy s lžou, Evanjelia so svetom, čnosti s hriechom, Ježiša Krista s Beliálom. Kto chce získavať ľudskú poctu, no nie nábožnosť. Kto rád znevažuje, otravuje alebo zavrhuje všetky praktiky nábožnosti, čo nevyhovujú jeho chutiam. Napokon, svetský mudrc je

človek, čo riadiac sa len svetlom zmyslov i ľudského rozumu, chce sa iba pokryť zdaniami kresťana a početného človeka bez toho, že by sa usiloval zapáčiť Bohu, či pokáním odpykať hriechy, ktorých sa dopustil proti Božiemu Majestátu.

[77] Štýl mudrca sveta je založený na kladení dôrazu na česť, na 'čo by sa na to povedalo', na zvykoch, na dobrom jedle, na prospechu, na veľkom zdaní a na žarte. To je sedem nevinných spôsobov, ale zmýšľa, o čo sa opiera, aby viedol kľudný život.

Má osobitné čnosti, čo kanonizujú svetáci, ako udatnosť, rafinovanosť, taktizovanie, obratnosť, galantnosť, zdvorilosť, veselosť. Pokladá za značné hriechy nedostatok taktnosti, nevzdelanosť, chudobu, neohrabanosť, bigotnosť.

[126] Oh! Ježiš, tá vtelená Múdrosť, aká je krásna, vľúdna a milosrdná! Aká je krásna vo večnosti, pretože je žiarou svojho Otca, zrkadlom bez škvrny a obrazom jeho dobroty! Krajšia ako slnko i jasnejšia ako sám mesiac! Aká je krásna v čase, lebo bola formovaná Duchom Svätým. Čistá, bez

každého hriechu i krásna, bez každej škvrny, čo počas svojho života očarovala oči i srdcia ľudí, teraz je tak slávou anjelov. Aká je nežná i vľúdna k ľuďom a osobitne k úbohým hriešnikom, ktorých prišla hľadať do viditeľného sveta a neviditeľne ich hľadá stále!

[149] 49. Kto chce byť najväčší medzi vami, musí byť služobníkom všetkých. Kto chce byť prvý, musí slúžiť ako posledný. Mt 20, 26 - 27-

1. Ako je ťažké, aby tí, ktorí majú peniaze, vošli do nebeského kráľovstva. Mk 10, 23.

2. Ľahšie je prejsť ťave uchom ihly, ako bohatému vojsť do Božieho kráľovstva. Lk 10, 18.

3. A ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov. Robte dobre tým, ktorí vás nenávidia a modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú a potupujú. Mt 5, 44

4. Beda vám, bohatí, pretože máte svoju potechu na tomto svete. Lk 6, 24

O PRESVÄTEJ PANNE

[14] Vyznávam spolu s celou Cirkvou, že Mária je tiež len stvorením, ktoré vyšlo z rúk Najvyššieho a ktoré v porovnaní s jeho nekonečným Majestátom je menej než atóm, ba možno povedať, že nie je ničím, lebo iba Boh sám je '*Ten, ktorý je*' - (*Ex 3, 14*; porov. *Jn 8, 58*). Zvrchovaný Pán, ktorý je od vekov nezávislým a sebestačným, absolútne nikdy nepotreboval a ani nepotrebuje presvätú Pannu na uskutočnenie svoje vôle a na zjavenie svojej slávy. Aby niečo uskutočnil, stačí, aby to chcel.*

(**Slová dokazujú pravovernosť svätca i jeho tvrdení.*)

[15] Predsa však tvrdím, vychádzajúc z daného stavu vecí, že ak Boh chcel začať a dokonať svoje najväčšie diela prostredníctvom najsvätejšej Panny už od jej stvorenia, treba veriť, že svoje rozhodnutia

počas budúcich vekov už nezmení. On je Boh a ako taký nikdy nemení svoje zámery a činy.

[16] Boh Otec dal svetu svojho Jediného iba cez Máriu. Ani patriarchovia, ktorí túžobne vzdychali za týmto pokladom, ani proroci a svätci Starého zákona, ktorí si ho vyprosovali počas štyritisíc rokov,* ho nedostali. Iba Mária našla milosť u Boha a zaslúžila si ho silou modlitieb a veľkosťou svojich čností. 'Svet bol nehodným', hovorí svätý Augustín, 'bezprostredne prijať z Otcových rúk Božieho Syna, daroval ho teda Márii, aby ho svet mohol prijať cez ňu.'**

Syn Boží sa stal človekom pre našu spásu, ale len v Márii a skrze Máriu.

Boh Duch Svätý utvoril Ježiša Krista v Márii, ale iba potom, ako si vypýtal jej súhlas prostredníctvom jedného z hlavných služobníkov svojho dvora.

(**Bola to v tej dobre všeobecná mienka o veku v súvislosti so Starým zákonom. **Svätý Augustín: Sermo CCXV a De Symbolo.*)

[17] Boh Otec obdaril Máriu svojou

plodnosťou až do takej miery, akú len stvorená bytosť bola schopná prijať, aby jej umožnil vytvoriť Syna i všetkých členov jeho Tajomného tela.

[18] Boh Syn zostúpil do jej panenského lona ako nový Adam do svojho pozemského raja, aby v ňom našiel zaľúbenie a v skrytosti vykonal zázraky milosti. Tento Boh, ktorý sa stal človekom, našiel svoju slobodu v tom, že sa uväznil v jej lone. Prejavil svoju silu tým, že sa nechal nosiť týmto dievčaťom. Našiel svoju a Otcovu slávu v tom, že skryl svoju vznešenosť pred všetkými pozemskými stvoreniami okrem Márie. Oslávil svoju nezávislosť a velebnosť tým, že sa stal závislým od tejto milej Panny vo svojom počatí, potom pri svojom narodení, pri obetovaní v chráme, ako i vo svojom tridsaťročnom utiahnutom živote; až po svoju smrť, pri ktorej mala byť i ona spoluúčastná, aby s ňou utvoril jedinú obetu a aby bol obetovaný večnému Otcovi s jej súhlasom tak,* ako bol Izák obetovaný Abrahámovým podrobením sa Božej vôli. Bola to ona, ktorá ho kojila, šatila a kŕmila, starala sa o neho, vychovala a obetovala ho

pre nás.

Ó, aká obdivuhodná a nepochopiteľná závislosť Boha, ktorú Duch Svätý nemohol nespomenúť v Evanjeliu, aby nám ukázal jej obdivuhodnú cenu a slávu, i keď zamlčal skoro všetky divy, ktoré táto vtelená Múdrosť vykonala počas svojho skrytého života. Ježiš Kristus oslávil Boha Otca viac tým, že žil tridsať rokov podriadený svojej Matke, než keby bol obracal celý svet robiac tie najväčšie zázraky. Ach, teda i my vysoko oslavujeme Boha, keď sa podrobujeme Márii, aby sme sa mu zapáčili, podľa príkladu Ježiša Krista, ktorý zostáva naším jediným vzorom.

(**Benedikt XV.: Inter sodalicia: 'Naozaj trpela a skoro i zomrela so svojím mučeným a umierajúcim Synom, vzdala sa svojich materských práv pre spásu ľudí a obetovala ho v miere, v akej jej prináležal, aby zadosťučinila Božej spravodlivosti, až tak, že môžeme právom povedať, že spolu s Kristom vykúpila ľudský rod.' Lumen Gentium 58: 'A tak Panna Mária napredovala na ceste viery so svojím Jednorodeným, s materinským srdcom sa*

pridružila k jeho obete a s láskou súhlasila s obetovaním žertvy, ktorú ona porodila. Až napokon sám Ježiš Kristus, umierajúc na kríži, dal ju za matku učeníkovi týmito slovami: Žena, hľa, tvoj syn!')

[19] Ak podrobnejšie skúmame ďaľší život Ježiša Krista, zistíme, že chcel začať konať svoje zázraky prostredníctvom Márie. Posvätil svätého Jána v lone svätej Alžbety, jeho matky, slovami Márie, hneď, ako prehovorila. Toto bol prvý a najväčší zázrak v poriadku milosti. Svoj prvý zázrak v poriadku prírody tiež urobil na jej pokornú prosbu, keď na svadbe v Káne premenil vodu na víno. Začal a pokračoval v zázrakoch skrze Máriu a skrze ňu v nich bude pokračovať až do skončenia vekov.

[20] Boh Duch Svätý je v Bohu neplodným, čo znamená, že nedáva bytie ďaľšej Božskej osobe. Stal sa plodným prostredníctvom Márie, svojej nevesty. Iba s ňou, v nej a z nej vytvoril svoje veľdielo, Boha-človeka. A každý deň až do skončenia sveta tvorí svojich vyvolených, ako i členov tela tejto obdivuhodnej Hlavy: čím viac

nachádza svoju milú a nerozlučnú nevestu Máriu prítomnú v nejakej duši, tým mocnejšie pôsobí a približuje Ježiša Krista tejto duši a túto dušu Ježišovi Kristovi.

[21] Týmto vôbec nechcem povedať, že by Duch Svätý dostával plodnosť od najsvätejšej Panny, ako keby sám bol neplodným. Keďže je Boh, je všemohúco plodným, ako aj Otec i Syn, ale neuskutočňuje túto schopnosť a nedáva bytie ďaľšej božskej osobe. Iba hovorím, že Duch Svätý službou svätej Panny, i keď ju absolútne nepotrebuje, uskutočňuje svoju plodnosť tým, že v nej utvoril Ježiša Krista i údy jeho Tajomného tela. Toto tajomstvo milosti nepoznajú ani mnohí kresťanskí učenci či duchovné osoby.

[22] Tento spôsob, ktorým tri Osoby Najsvätejšej Trojice počas Vtelenia a prvého príchodu Ježiša Krista konali, budú stále neviditeľným spôsobom uplatňovať vo svätej Cirkvi a budú sa ho pridŕžať až do skončenia vekov, do definitívneho príchodu Pána Ježiša.

[23] Boh Otec zhromaždil všetky vody

a pomenoval ich moria, zhromaždil všetky milosti a nazval ich Mária.* Tento nesmierny Boh má poklad, a či pokladnicu plnú bohatstiev, do ktorej ukryl všetko to, čo je krásne, žiarivé, vzácne a drahé, dokonca i svojho Syna. Touto obrovskou pokladnicou nie je nik iný než Mária, ktorú svätí nazývajú Pánovou pokladnicou a plnosťou, z ktorej sa ľudia obohacujú.

(**Porov. Gn 1, 10: Latinské 'maria' znamená 'moria' [množ. č.] - slovná hra pochádza od Petra De Celles [+1183]*).

[24] Boh Syn odovzdal svojej Matke všetko, čo získal svojím životom a smrťou, všetky svoje nekonečné zásluhy i obdivuhodné čnosti. Ustanovil ju za správkyňu všetkých bohatstiev, ktoré mu Otec dal do dedičstva. Cez ňu odovzdáva svoje zásluhy svojim údom, dáva im svoje čnosti a milosti. Ona je jeho tajomným akvaduktom, riečišťom, ktorým necháva pokojne a hojne plynúť svoje milosrdenstvo.

[25] Boh Duch Svätý odovzdal Márii, svojej vernej Neveste, neopísateľné dary a vybral si ju za rozdávateľku všetkého, čo

vlastní: takže ona udeľuje jeho dary a milosti komu chce, koľko chce, ako a kedy chce. Niet žiadneho nebeského daru, ktorý by ľudia neboli prijali cez jej panenské ruky.* Toto je Božia vôľa. On rozhodol, aby sme všetko mali skrze ňu. Takto Najvyšší obohatil, povýšil a poctil tú, ktorá sa svojou hlbokou pokorou ochudobňovala, pokorovala a ukrývala až na dno ničoty po celý svoj život. Toto je presvedčenie Cirkvi i jej Otcov.

(**Svätý Bernardín Sienský: Sermo de 12 privilegiis; Sermo in nativitate B.M.V.; sv. Bernard: In nativitate B.M.V.; Pius XII.: Mediator Dei: 'Dala nám svojho Syna a s ním i všetky záchrany, ktoré sú nám potrebné, lebo Boh chcel, aby sme všetky obsiahli skrze ňu.'*)

[26] Keby som hovori k vysoko vzdelaným ľuďom dneška, mohol by som všetko, čo teraz tak jednoducho tvrdím, obšírne dokazovať latinskými citátmi zo Svätého písma a z cirkevných Otcov alebo i rôznymi solídnymi dôvodmi, podrobne rozobratými otcom Poiré v diele Trojitá koruna svätej Panny.* Toto dielko však adresujem zvlášť chudobným a jednoduchým

ľuďom, ktorí majú dobrú vôľu a viac viery než väčšina učencov. Keďže títo veria jednoduchšie a záslužnejšie, uspokojím sa s jednoduchým hlásaním pravdy bez početných latinských citátov, ktorým by aj tak nerozumeli. Uvediem iba tie, ktoré mi spontánne prídu na um. No teraz už pokračujme)

(**F. Poiré [+1637], SJ, rektor kolégia v Lyone: Trojitá koruna preblahoslavenej Panenskej Matky Božej..., Paríž 1630*)

[27] Keďže večná blaženosť zdokonaľuje milosť a táto zdokonaľuje zase prirodzenosť, potom náš Pán iste ešte i v nebi zostal práve tak Synom Márie, ako ním bol na zemi. Preto sa jej i naďalej podriaďuje a poslúcha ju, ako to môže robiť najdokonalejšie z detí voči najdokonalejšej z matiek. Musíme si však dať pozor, aby sme nechápali túto podriadenosť ako niečo ponižujúce a nedokonalé pre Ježiša Krista. Tým, že Mária je nekonečne nižšie než jej Syn, ktorý je Boh, nerozkazuje mu tak, ako rozkazujú pozemské matky svojím podriadených deťom. Božia milosť a večná

blaženosť úplne premenili Máriu, ako premieňajú i ostatných svätých. Nežiada teda, nechce a ani nerobí nič, čo by bolo v rozpore s večnou a nemennou vôľou Božou. V spisoch svätého Bernarda, Bernardína, Bonaventúru a iných čítame, že všetko na nebesiach i na zemi, až po samého Boha, je podriadené presvätej Panne. Tým chcú iba povedať, že autorita, ktorú jej Boh udelil, je taká rozsiahla, že jej moc sa zdá byť ako moc samého Boha. Jej modlitby a prosby sú také mocné u Boha, že on ich prijíma ako rozkazy. Nikdy neodolá prosbám svojej milej Makty, pretože sú vždy pokorné a v súlade s jeho svätou vôľou.

Ak Mojžiš silou svojej modlitby zastavil Boží hnev voči Izraelitom takým mocným spôsobom, že keď tento vznešený i nekonečne milosrdný Pán nemohol odolať Mojžišovej modlitbe, dokonca ho žiadal, aby ho nechal v hneve potrestať tento rebelujúci národ; prečo potom nemáme veriť, na základe silnejších dôvodov, že prosby pokornej Panny, ktorá je dôstojnou Matkou Boha, nie je mocnejšia u nebeského Kráľa ako modlitby a orodovania všetkých anjelov

a svätých na nebi i na zemi?

[28] Mária vládne v nebi nad anjelmi i blaženými. Ako odmenu za jej veľkú pokoru Pán jej dal moc a úlohu zaplniť svätými uprázdnené tróny po odpadlých anjeloch, ktorí padli pre pýchu. Toto je vôľa Najvyššieho, ktorý povyšuje ponížených, aby sa nebesia i zem chtiac či nechtiac podrobili príkazom poníženej Márie. Tej, ktorú ustanovil za vládkyňu neba i zeme, veliteľku svojich armád, správkyňu svojich milostí, vykonávateľku svojich veľkých divov, obnoviteľku ľudského pokolenia, prostredníčku ľudí, premožiteľku svojich nepriateľov a vernú spoločníčku svojich veľkých činov a slávnych víťazstiev.

[29] Boh Otec si praje, aby sa jeho deti rodili skrze Máriu až do skončenia sveta, preto jej prikázal: *V Jakubovi prebývaj - In Jacob inhabita* (*Sir 24, 13*). To značí: urob si svätý príbytok uprostred svojich vyvolených detí, ktorých predobrazom je Jakub! A nie medzi deťmi diabla a zatratených, ktorých predobrazom je Ezau.

[30] Ako každé dieťa má v

prirodzenom poriadku pri telesnom počatí otca i matku, podobne v poriadku milosti, teda pri duchovnom počatí, máme Otca i Matku. Tak všetkým skutočným Božím deťom, čiže vyvoleným, je otcom Boh a matkou Mária. Ten, kto ju nemá za Matku, nemá ani Boha za Otca. Preto bludári, odpadlíci a iní zatratenci, ktorí hľadia na najsvätejšiu Pannu s nenávisťou, opovrhnutím a či s ľahostajnosťou, nemôžu mať Boha za otca, aj napriek tomu, že sa tým vystatujú, lebo nemajú Máriu za matku. Keby ju mali za Matku, milovali a ctili by ju, ako opravdivé a skutočné deti spontánne milujú a ctia si svoju matku - tú, ktorá im dala život.

Pohŕdanie či ľahostajnosť voči svätej Panne je najistejším a neomylným rozlišovacím znakom bludára, čiže človeka mylnej náuky alebo iného zatratenca, od vyvoleného.* Takýto človek svojimi slovami a skutkami otvorene, alebo i v skrytosti, ba niekedy i pod krásnymi zámienkami mieri k umenšeniu kultu i lásky k presvätej Panne. Beda! Boh Otec jej nepovedal, aby medzi nimi prebývala, lebo sú Ezauovi.

(*Rim 8, 29 - 30: ‘Lebo ktorých predpoznal, tých aj predurčil, že sa stanú podobnými obrazu jeho Syna, aby on bol prvorodený medzi mnohými bratmi. A tých, ktorý predurčil, aj povolal, a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a tých, čo ospravedlnil, aj oslávil.’ Druhý vatikánsky koncil to objasňuje v dogmatickej konštitúcii o Cirkvi Lumen gentium 16.*)

[31] Boh Syn sa chce formovať, ba mohli by sme povedať vteľovať, vo svojich údoch každým dňom prostredníctvom svojej drahej Matky. Preto jej povedal: V Izraeli maj dedičný podiel - In Israel hereditare (Sir 24, 13). Akoby jej povedal: Boh, môj Otec, mi dal do dedičstva všetky národy zeme, všetkých bez rozdielu, dobrých i zlých, vyvolených i zatratených. Prvých povediem zlatou pastierkou palicou a druhých železnou; prvým budem otcom a obhajcom, druhým spravodlivo odplatím; a budem Sudcom všetkých. No ty, moja drahá Matka, dostaneš do dedičstva a vlastníctva iba vyvolených, ktorých predobrazom bol Izrael. Ako dobrá Matka ich budeš plodiť, kŕmiť a vychovávať. Ako vládkyňa ich povedieš,

budeš ich spravovať a chrániť.

[32] *Ten i tamten sa v nej narodil*, hlása Duch Svätý: *Homo et homo natus est in ea (Ž 87, 5 Vulgata)*. Niektorí Otcovia tvrdia, že tým prvým človekom v nej počatým je Bohočlovek, Ježiš Kristus, a tým druhým je človek, ktorý sa stal adoptívnym dieťaťom Božím a Márie. Lebo ak sa v nej zrodil Ježiš Kristus, Hlava Cirkvi, potom i vyvolení, ktorí sú údmi tejto Hlavy, sa nevyhnutne musia v nej zrodiť.* Žiadna matka nemôže zrodiť hlavu bez údov a ani údy bez hlavy, lebo to by bol netvor prírody. Podobne aj v poriadku milosti sa hlava a údy rodia z tej istej matky. Keby sa nejaký úd Tajomného tela, čiže niektorý vyvolený, bol zrodil z inej matky než z tej, ktorá dala svetu Hlavu, potom by nebol skutočným vyvoleným a ani údom Ježiša Krista, ale bol by v poriadku milosti netvorom.

(**Svätý Pius X.: Ad diem illum: 'Musíme sa pokladať za pochádzajúcich z lona Panny Márie, z ktorého sme vyšli ako telo pripútané k Hlave.' Pius XII.: Mystici Corporis: 'Tá, ktorá je Matkou našej Hlavy podľa tela, sa stala Matkou*

všetkých jeho údov cez svoje bolesti a slávu.' Pavol VI.: Marialis Cultu: 'Toto privedie veriacich k hlbšiemu pochopeniu bratstva, ktoré ich všetkých spája ako synov a dcéry Panny Márie, ktorá s materinskou láskou spolupracuje na ich znovuzrodení a ich formácii.')

[33] Ježiš Kristus je aj teraz, ako vždy bol, plodom Márie. Nebesia i zem denne opakujú mnohokrát: *A požehnaný je plod života tvojho, Ježiš.* Je isté, že Ježiš je skutočným plodom a dielom Márie nielen pre celý svet vo všeobecnosti, ale i pre každého jednotlivca, ktorý ho nosí v sebe. Preto veriaci, ktorý nosí Krista vo svojom srdci, môže smelo povedať: "Veľká vďaka Márii za toho, koho vlastním, lebo on je jej dielom a plodom a bez nej by som ho nemal." Slová svätého Pavla môžeme opravdivejšie vložiť do jej úst: *Znovu denne rodím Božie deti, až kým Kristus, môj Syn, nebude v nich stvárnený v plnosti jeho veku - Quos iterum parturio, donec in vobis formetur Christus (citované voľne: ktorých znovu rodím, kým vo vás nebude stvárnený Kristus - Gal 4, 19; porov. Ef 4, 13).* Svätý Augustín prekonáva samého seba i všetko, čo som až dosiaľ povedal, keď

hovorí, že vyvolení sú počas svojho života ukrytí v lone najsvätejšej Panny, aby sa pripodobnili obrazu Božieho Syna. Tam sú touto dobrou Matkou chránení, živení, opatrovaní a rozvíjaní až dokiaľ ich neporodí pre posmrtnú slávu.* Preto Cirkev právom nazýva smrť spravodlivých dňom ich zrodenia. Ó, aké veľké tajomstvo, neznáme zatrateným a málo známe aj vyvoleným!

(**Autor tu spája dva texty: Svätý Augustín: De virginitate a De symbolorum ad catechumenos.*)

[34] Boh Duch Svätý chce v nej a jej prostredníctvom formovať svojich vyvolených. Preto jej povedal: *V mojich vyvolených zapusť korene! - In electis meis mitte radices! (Sir 24, 13)* Moja milovaná a Nevesta moja, zapusti korene všetkých svojich čností v mojich vyvolených, aby mohli napredovať z čnosti do čnosti a z milosti do milosti. Počas svojho pozemského života si uskutočňovala tie najvznešenejšie čnosti, a preto som si ťa tak zaľúbil, že túžim i teraz nachádzať ťa na zemi bez toho, že by si prestala prebývať v nebi. Preto sa rozrastaj v

mojich vyvolených, aby som mohol i v nich s potešením nachádzať korene tvojej neochvejnej viery, hlbokej pokory, všestranného umŕtvovania sa, vznešených modlitieb, blčiacej lásky, pevnej nádeje a všetkých tvojich čností. Ty si vždy zostala mojou vernou, čistou a plodnou Nevestou. Nech mi teda tvoja viera prináša veriacich, tvoja čistota panny a plodnosť nech mi dáva vyvolených a živé chrámy.

[35] Keď Mária zapustí korene v duši nejakého veriaceho, vytvorí v nej divy milosti, aké len ona môže urobiť, lebo iba ona sama je Panna plodná, ktorej nikto nikdy nebol a ani nebude podobným v čistote a v plodnosti.

Mária spolu s Duchom Svätým vytvorila to najväčšie, čo kedy bolo a čo kedy bude - Bohočloveka; a následne vytvorí veľké veci v posledných časoch. Jej Boh zveril formáciu a výchovu veľkých svätcov, ktorí budú žiť pri konci sveta; lebo len táto výnimočná a podivuhodná Panna môže vytvoriť v spojení s Duchom Svätým neobyčajné a podivné veci.

[36] Keď ju Duch Svätý, jej Ženích, nájde v duši veriaceho, ponáhľa sa tam vstúpiť a vlieva sa do nej v takej miere, v akej táto duša dala priestor jeho Neveste. Najvážnejším dôvodom, prečo teraz Duch Svätý nerobí také zjavné divy v dušiach, je, že v nich nenachádza dostatočne veľké zjednotenie so svojou vernou a nerozlučnou Nevestou. Hovorím nerozlučná Nevesta, lebo táto Láska rovnakej podstaty s Otcom i Synom si ju vyvolila na utvorenie Ježiša Krista, Pána vyvolených, ako aj na jeho utvorenie sa vo vyvolených a nikdy ju neodmietla, lebo vždy zostala vernou aj plodnou.

[68] *Druhá pravda.* - Z toho, čím je Ježiš Kristus vzhľadom na nás, treba vyvodiť, že už nepatríme sebe, ako hovorí Apoštol (*porov. 1 Kor 6, 19 - 20 a 12, 27*), ale ako jeho údy a otroci patríme celí jemu, lebo nás nekonečne draho vykúpil cenou svojej krvi. Ešte pred krstom sme patrili diablovi ako jeho otroci,* ale krstom sme sa stali majetkom Ježiša Krista. Preto teraz už musíme žiť, pracovať a umierať, len aby sme prinášali ovocie tomuto Bohočlovekovi, aby

sme ho oslavovali v našich telách a nechávali ho vládnuť v našich dušiach. Veď sme jeho trofejou, sme jeho získaným ľudom a jeho dedičstvom. Práve preto nás Duch Svätý prirovnáva: **1)** ku stromom zasadeným pozdĺž vody milosti na poli Cirkvi, ktoré musia prinášať ovocie v pravý čas; **2)** k ratolestiam viniča, ktorým je Ježiš Kristus a ktoré musia prinášať dobré hrozno; **3)** ku stádu, ktorého pastierom je Kristus a ktoré sa musí rozrastať a dávať mlieko; **4)** k úrodnej zemi, ktorú obrába sám Boh a v ktorej sa semená množia a prinášajú tridsaťnásobnú, šesťdesiatnásobnú alebo stonásobnú úrodu. Ježiš Kristus preklial neplodný figovník a odsúdil lenivého sluhu, ktorý nevyužil jeho talent. Toto všetko nám dokazuje, že Ježiš Kristus očakáva od nás, cintľavých ľudí, aspoň akési ovocie a vedz, aké: naše dobré skutky, lebo tie patria jedine jemu: *Stvorení dobrými skutkami v Ježišovi Kristovi - Creati in operibus bonis in Christo Jesu (porov. Ef 2, 10)*. Tieto slová Ducha Svätého ukazujú, že Ježiš Kristus je jediným počiatkom a musí byť aj jediným cieľom všetkých našich dobrých skutkov; že musíme slúžiť, a to nielen ako

nádenníci za mzdu, ale ako otroci lásky. Vysvetlím to bližšie:

(**Porov. Sv. Tomáš Akvinský: S. Th., III, 48.*)

[69] Tu na zemi poznáme dva spôsoby, ako človek môže prináležať druhej osobe, a to službou a otroctvom.Podľa toho ich nazývame sluhami alebo otrokmi. Službou, ktorá je bežná aj medzi kresťanmi, sa nejaký človek zaväzuje slúžiť inému za istý čas a tým si vyslúži istý plat alebo inú odmenu. Otroctvom je človek úplne závislý na niekom inom počas celého svojho života a musí slúžiť svojmu pánovi bez nároku na akúkoľvek náhradu alebo odmenu - ako súčasť pánovho majetku, nad ktorým má pán právo života a smrti.

[70] Sú tri druhy otroctva: otroctvo prirodzené, nútené a dobrovoľné. Všetky stvorenia sú otrokmi Božími podľa prvého spôsobu: *Pánova je zem a všetko, čo ju napĺňa - Domini est terna et plenituto ejus (Ž 23, 1)*. Diabli a zatratení sú otrokmi podľa druhého a spravodliví a svätí podľa tretieho spôsobu. Dobrovoľné otroctvo je najdokonalejšie a

najlepším spôsobom oslavuje Pána, toho, ktorý hľadí na srdce, ktorý si žiada srdce a ktorý sa nazýva Bohom srdca (*porov. 1 Sam 16, 7; Prís 23, 26; Ž 72, 26*) alebo milujúcej vôle. To preto, lebo týmto otroctvom si volíme Pána a jeho službu pred všetkým, aj tam, kde nás k tomu nezaväzuje prirodzenosť.

[71] Medzi sluhom a otrokom je zásadný rozdiel:

1. Sluha nedáva svojmu pánovi všetko, čím je, ani všetko, čo má a ani všetko, čo môže sám alebo prostredníctvom iných nadobudnúť; avšak otrok sa dáva svojmu pánovi celý, so všetkým, čo má a so všetkým, čo môže nadobudnúť, bez najmenšej výnimky.

2. Sluha si vyžaduje plácu za svoju službu, ktorú vykonáva pre svojho pána; avšak otrok si nemôže nárokovať nič, akokoľvek veľká je vytrvalosť, zručnosť a sila, ktoré musel vynaložiť pri práci.

3. Sluha môže odísť od svojho pána, kedy sa mu bude chcieť, no najneskôr, keď mu

skončí čas jeho služby; avšak otrok nemá žiadne právo opustiť svojho pána, hoci by sa mu chcelo.

4. Nad svojím sluhom pán nemá právo života a smrti: v prípade, že by ho zabil, ako nejaký ťažný dobytok, dopustil by sa nespravodlivej vraždy; ale nad svojím otrokom má pán zákonom ustanovené právo života a smrti: môže ho predať komukoľvek, alebo i zabiť; proste tak - prepáč mi toto prirovnanie - ako nakladá so svojím koňom.

5. A nakoniec, sluha je len dočasne v službe u svojho pána, avšak otrok navždy.

[72] V našej ľudskej spoločnosti niet ničoho takého, čo by nás urobilo viacej závislými od nejakého iného než otroctvo. A takisto ani medzi kresťanmi niet ničoho, čo by nás urobilo závislejšími na Ježišovi Kristovi a jeho svätej Matke než dobrovoľné otroctvo podľa príkladu samého Ježiša, ktorý z lásky k nám *prijal prirodzenosť sluhu - formam servi accipiens, (Flp 2, 7)* a príkladu svätej Panny, ktorá sa sama nazvala služobnicou a otrokyňou Pána. Apoštol sa hrdo nazýva *služobník Krista servus Christi*

(Rim 1, 1; Gl 1, 10 a Flm 1, 1). Prví kresťania sú v Písme viackrát nazvaní *službobníci Krista - servi Christi (1 Kor 7, 22; 2 Tim 2, 24)*. Toto latinské slovo *servus*, podľa pravdivého vysvetlenia jedného veľkého človeka,* kedysi znamenalo iba otrok, keďže vtedy ešte neboli sluhovia tak, ako sú dnes a pánom slúžili iba otroci alebo bývalí otroci. Toto je ten pravý zmysel, ktorý katechizmus Tridentského koncilu - aby sme nezanechali žiadne pochybnosti o tom, že sme otrokmi Ježiša Krista - vyjadruje jednoznačným termínom, keď nás nazýva *mancipia Christi, otroci Krista Ježiša*. Po stanovení tohto:

(**Pravdepodobne Pierre Grenier: Apologie des dévots de la Sainte Vierge, 1675.*)

[73] Tvrdím, že musíme byť Kristovi a slúžiť mu nie iba ako obyčajní najatí službobníci, ale ako zamilovaní otroci, ktorí sa dávajú a zverujú z veľkej lásky ako otroci do služby tomu, koho milujú, len preto, aby mali tú česť, že mu môžu patriť. Pred krstom sme boli diablovými otrokmi a krst nás urobil otrokmi Ježiša Krista: niet tretej možnosti, lebo kresťan je buď diablovým

alebo Kristovým otrokom (*porov. Rim 6, 16*).

[74] Čo tvrdím o Ježišovi Kristovi v plnom zmysle slova, to tvrdím o svätej Panne v relatívnom zmysle. Veď si ju vyvolil za svoju nerozlučnú spoločníčku vo svojom živote, svojej smrti, oslávení a pri svojej vláde v nebi i na zemi, a preto jej vzhľadom na svoj Majestát láskavo udelil všetky práva a privilégiá, ktoré on má prirodzene: *Čo Bohu prislúcha prirodzenosťou, to Márii milosťou - Quidquid Deo convenit per naturam, Mariae convenit per gratiam*, hovoria svätci,* až do takej miery - pokračujú - že Ježiš a Mária majú už iba jedinú rovnakú vôľu, jedinú rovnakú moc, a tiež rovnakých podriadených, sluhov a otrokov.

(**Suarez: In III partem divini Thomae. Svätý Ján Damascénsky: Homilia XXII in Dormitione B.M.V.*)

[75] Takto, napodobňujúc svätých a mnohých veľkých ľudí, sa môžeme nazývať a vydávať sa za milujúcich otrokov najsvätejšej Panny, s cieľom, aby sme sa stali čo najdokonalejšími otrokmi Ježiša Krista. Presvätá Panna je prostriedok, ktorým k nám

prišiel náš Pán, a je prostriedok, ktorým my musíme ísť k nemu, lebo ona nie je ako ostatné stvorenia, ku ktorým veľmi sa pripútať značí skôr vzdialiť sa od Boha, než sa k nemu priblížiť. Najsilnejšou túžbou Márie je zjednotiť nás s Ježišom Kristom, svojím Synom; najväčšou túžbou Syna je, aby sme k nemu prichádzali cez jeho svätú Matku. Takto mu preukazujeme úctu a robíme mu radosť tak, ako keby sme sa z úcty a pre potešenie pozemského kráľa dali do otroctva kráľovnej, len aby sme mohli čo najlepšie slúžiť kráľovi. Preto Cirkevní otcovia i svätý Bonaventúra hovoria: Svätá Panna je cesta, *ktorá vedie k nášmu Pánovi - via veniendi ad Christum est appropinquare ad illam (In psalt. min.)*.

[76] Ba čo viac, ako som ukázal: ak je svätá Panna kráľovnou a vládkyňou neba i zeme: *Božej vláde je podrobené všetko, aj svätá Panna; a aj vláde Panny je podrobené všetko, i Boh - Ecce imperio Dei omnia subjiciuntur et Virgo; ecce imperio Virginis omnia subjiciuntur et Deus*, ako hovoria svätý Anzelm, svätý Bernard, svätý Bernardín i svätý Bonaventúra* - či potom Mária nemá toľko

poddaných a otrokov, koľko je stvorení? A nie je správne, aby spomedzi toľkých nútených otrokov bolo aspoň niekoľko otrokov z lásky, ktorí by si sami, z vlastnej vôle vybrali Máriu za svoju panovníčku? Veď ľudia, ba i diabli majú svojich dobrovoľných otrokov, a presvätá Panna by ich nemala mať? Veď každý kráľ sa cíti poctený, keď kráľovná, jeho spoločníčka, má svojich oddaných otrokov na život a na smrť, pretože česť a moc jedného je cťou a mocou druhého. A potom, máme veriť, že by sa nášmu Pánovi, najlepšiemu zo všetkých synov, ktorý sa podelil so svojou svätou Matkou o všetku svoju vládu - že by sa mu nepáčilo, keď má jeho svätá Matka otrokov? Azda má menej rešpektu a lásky pre svoju Matku ako mal Assuer pre Ester alebo Šalamún pre Betsabe (*porov. Est 5, 6 - 7; 1 Kr 2, 19*)? Kto sa odváži také niečo tvrdiť alebo vôbec pomyslieť?

(**Svätý Anzelm: Oratio XDVI; Svätý Bernard: Homilia I super Missus est; Svätý Bernardín Sienský, Sermo V de Nativitate B.M.V.; aj Corona B.M.V., ktorú tu autor pripisuje svätému Bonaventúrovi.*)

[77] Ale kam ma to moje pero zavádza? Načo sa tu vôbec zdržujem s dokazovaním takej jasnej veci? Ak sa niekto nechce nazývať otrokom svätej Panny, čo na tom! Nech sa nazýva a nech je otrokom Ježiša Krista! Veď takto je aj jej otrokom, lebo Ježiš je plodom a slávou Márie. Presne toto sa dokonale dosiahne nábožnosťou, o ktorej budeme hovoriť neskôr.

[83] *Štvrtá pravda.* - Predstupovať pred Boha nie priamo, ale s prostredníkom je dokonalejšie preto, lebo je to pokornejšie. Naše vnútro, ako som práve ukázal, je také poškodené, že ak by sme chceli dôjsť k Bohu a zapáčiť sa mu a spoliehali by sme sa pritom len na náš vlastný výkon, dôvtip a prípravu, naše spravodlivosti, poškrvnené samoláskou, by pred Bohom len málo zavážili a nedosiahli by sme, aby sa s nami spojil a nás vypočul. Veď nie bez dôvodu nám dal prostredníkov: vidiac našu nehodnosť a neschopnosť sa nad nami zmiloval a vybavil nás mocnými orodovníkmi u svojej velebnosti, aby nám dal takto prístup k svojim milosrdenstvám. Takže zanedbať týchto orodovníkov a prichádzať pred jeho

Majestát priamo a bez akéhokoľvek odporúčania je nedostatkom pokory; je nedostatkom úcty voči takému vznešenému a svätému Bohu. Veď to by sme k tomuto Kráľovi kráľov pristupovali s menšou úctou než k nejakému pozemskému kráľovi či princovi, pred ktorého by sme nepredstúpili bez dajakého priateľa, čo by sa nebol za nás vopred prihovoril.

[84] Náš Pán je naším zástancom a sprostredkovateľom vykúpenia u Boha Otca. Iba cez neho sa musíme modliť spolu s celou oslávenou i bojujúcou Cirkvou. Iba cez neho máme prístup k božskému Majestátu a nikdy nesmieme pred neho predstúpiť inak, než podopieraní a odetí Kristovými zásluhami, tak ako mladý Jakub kozľacou kožou, keď predstúpil pred svojho otca Izáka, aby ho požehnal.

[85] Ale či nepotrebujeme prostredníka u samého Prostredníka? Je naša čistota taká dokonalá, aby nás s ním spájala priamo a skrze nás samých? Vari Kristus nie je Boh, vo všetkom rovný svojmu Otcovi, Svätý svätých, rovnako hodný úcty ako Otec? Ak sa svojou

nekonečnou láskou stal naším garantom a prostredníkom u Boha, svojho Otca, aby ho uzmieril a vyrovnal dlh, ktorý máme, či azda len pre toto máme mať menej úcty a bázne voči jeho velebe a svätosti?

Teda smelo vyznajme, spolu so svätým Bernardom, že potrebujeme prostredníka u samého Prostredníka a že božská* Mária je tou najschopnejšou osobou zastávať tento dobročinný úrad; cez ňu Ježiš Kristus prišiel k nám a práve cez ňu musíme prichádzať k nemu. Ak sa obávame prichádzať priamo k Ježišovi, ktorý je Boh, či už pre jeho nekonečnú veľkosť, či pre našu úbohosť a či pre naše hriechy, vtedy odvážne a naliehavo prosme o pomoc a príhovor Máriu, našu Matku: ona je dobrá i nežná, v nej nie je nič prísne ani nevľúdne; nič príliš vznešené ani príliš oslnivé, veď vidiac ju, vidíme našu číru prirodzenosť. Ona nie je slnkom, ktoré by nás mohlo pre našu slabosť svojimi oslnivými lúčmi oslepiť; ale je krásna a jemná ako mesiac, ktorý prijíma svoje svetlo od slnka a zmierňuje ho, aby ho prispôsobil nášmu slabému zraku. Je taká láskavá, že nikoho z tých, čo ju žiadajú o príhovor, nech už sú

akíkoľvek hriešnici, neodbije. Tak, ako to tvrdia svätci:** nikdy nebolo počuť, odkedy je svet svetom, žeby bol býval odmietnutý ten, kto sa vytrvalo a s dôverou utiekal k svätej Panne. Je taká mocná, že jej nikdy nebola nijaká žiadosť odmietnutá: veď jej stačí s prosbou predstúpiť pred svojho Syna a on zaraz udeľuje, zaraz prijíma; vždy je láskou premožený hruďou i lonom a prosbami svojej predrahej Matky.

(**Porov. KKC 971: "'Blahoslaviť ma budú všetky pokolenia' [Lk 1, 48]. 'Úcta Cirkvi k Preblahoslavenej Panne Márii patrí k samej podstate kresťanského kultu.' Preblahoslavenej Panne 'Cirkev právom preukazuje osobitný kult.'" **Svätý Bonaventúra: Sermo II de Beate semperque V. Maria; Svätý Bernard: Sermo de aquaeductu.*)

[86] Toto všetko som prebral od svätého Bernarda a svätého Bonaventúru. Takže - podľa nich - máme tri stupne na vystúpenie k Bohu: prvý, nám najbližší a najviac prispôsobený našim schopnostiam je Mária; druhým je Ježiš Kristus a tretím Boh Otec.* Aby sme mohli pristúpiť k Ježišovi,

treba nám ísť k Márii, ona je totiž sprostredkovateľkou našich prosieb. Aby sme mohli pristúpiť k večnému Otcovi, treba nám ísť k Ježišovi, on je totiž naším sprostredkovateľom spásy. A táto pravá úcta dokonale zachováva tento poriadok.

(**Porov. Lev XIII.: Octobri mense: '... tak ako môžeme prísť k najvyššiemu Otcovi iba skrze Syna, tak môžeme prísť ku Kristovi iba skrze jeho Matku'. Lumen Gentium, 60: 'Lebo akýkoľvek spasiteľný vplyv Panny Márie na ľudí nespočíva v dajakej nutnosti, ale má svoj pôvod v Božej blahosklonnosti a svoj prameň v prekypujúcej hojnosti Kristových zásluh... a pritom vôbec neprekáža bezprostrednému spojeniu veriacich s Kristom, ba ho napomáha.'*)

[87] *Piata pravda.* - Pre naše slabosti a krehkosti je nám veľmi ťažké udržať si milosti a dary, ktoré sme prijali od Boha:

1. Lebo tento poklad, ktorý je cennejší než nebo a zem, *máme v krehkých nádobách: Habemus thesaurum istum in vasis fictilibus (2 Kor 4, 7)*, čiže v tele podliehajúcom skaze a v slabej a nestálej duši, ktorú každá maličkosť trápi a ubíja.

[88] 2. Lebo diabli, títo prefíkaní zlodeji, túžia nás prekvapiť, okradnúť a orabovať: veď striehnu dňom i nocou na vhodný okamih. Neprestajne nás obchádzajú, aby nás zožrali (*porov. 1 Pt 5, 8*) a aby nás jediným hriechom v okamihu okradli o všetky milosti a zásluhy, čo sme boli schopní nadobudnúť počas viacerých rokov. Ich zloba a skúsenosť, ich ľstivosť a počet nám musia naháňať bezhraničný strach pred takýmto nešťastím. Veď aj osoby, ktoré mali veľa milostí a boli veľmi bohaté na čnosti, veľmi skúsené i veľmi sväté, boli takto nešťastne zaskočené, orabované a spustošené. Ach, koľko libanonských cédrov a hviezd nebeskej klenby sme už videli biedne padnúť a v krátkej chvíľke prísť o všetku ich veľkosť a žiarivosť! Ako sa im to len mohlo prihodiť? Určite im nechýbala Božia milosť, ktorá nechýba nikomu, ale pokora: pokladali sa za silnejších a sebestačnejších, než vskutku boli; pokladali sa za schopných sami si ustrážiť svoje poklady; dôverovali a spoliehali sa iba na seba; svoj dom pokladali za dostatočne bezpečný a svoje pokladnice za dosť pevné, aby si ustrážili vzácny poklad milosti. Práve

týmto nebadaným spoliehaním sa na seba (i keď sa im zdalo, že sa spoliehajú výhradne na Božiu milosť), ktoré najspravodlivejší Pán dopustil, boli okradnutí a ponechaní sami na seba. Hľa, keby boli poznali obdivuhodnú oddanosť - ktorú za chvíľu ukážem - boli by zverili svoje poklady mocnej a vernej Panne, ktorá by im ich bola strážila ako svoje vlastné, a dokonca by si to pokladala za povinnosť spravodlivosti.

[89] 3. Je ťažké vytrvať v spravodlivosti až do konca pre neobyčajnú zvrhlosť tohto sveta. Teraz je svet taký zvrátený, že i srdcia rehoľníkov sa ním nevyhnutne poškvrňujú, aj keď nie priamo jeho blatom, tak aspoň jeho prachom.* To až do takej miery, že možno pokladať za zázrak, keď niekto zostáva pevný uprostred tohto dravého prúdu bez toho, že by ho strhol; uprostred tohto búrlivého mora bez toho, že by ho zalialo alebo ho olúpili piráti a či korzári; uprostred tohto zamoreného ovzdušia bez toho, že by mu uškodilo. Iba svätá Panna vždy zostala verná, a preto v nej had nikdy nemal žiaden podiel a ona môže konať zázraky** pre tých a tie, čo ju

ušľachtilým spôsobom milujú.

(*Sv. Lev Veľký: Sermo XLII de Quadragesime: ‘Svetským prachom sa nevyhnutne zašpinia taktiež srdcia reholʼníkov.’ **Boh cez ňu môže konať zázraky, dal jej moc konať zázraky.*)

[142] Keď Boh videl, že sme nehodní prijať jeho milosti priamo z jeho rúk, hovorí svätý Bernard, dal ich Márii, aby sme cez ňu mali všetko to, čo nám chcel dať. A tiež nachádza svoju slávu v tom, že prijíma vďačnosť, úctu a lásku, ktorú mu za jeho dobrodenia dlhujeme, rukami Márie. Je teda veľmi správne napodobňovať toto konanie Boha, tvrdí svätý Bernard, aby sa milosť vrátila k svojmu autorovi tou istou cestou, ako prišla: *Ut eodem alveo ad largitorem gratia redeat quo fluxit.*

To je práve to, čo konáme touto úctou: ponúkame a zasväcujeme všetko, čím sme i všetko, čo máme, presvätej Panne, aby náš Pán prijal jej prostredníctvom slávu i vďačnosť, ktoré mu dlhujeme. Uznávame svoju nehodnosť a neschopnosť predstúpiť pred jeho nekonečný Majestát osamotene, a

preto sa utiekame k jej príhovoru.

[175] Presvätá Panna je vernou Pannou. Svojou vernosťou nahrádza Bohu straty, ktoré Eva spôsobila svojou nevernosťou a získava vernosť Bohu i vytrvalosť v dobrom pre tých a tie, ktorí k nej prilipnú. Práve preto ju istý svätec* prirovnáva k upevnenej kotve, ktorá ich pevne drží a ochraňuje pred stroskotaním na rozbúrenom mori tohto sveta, kde už toľkí ľudia zahynuli, lebo neboli pripútaní k tejto upevnenej kotve. Hovorí: '*Pripútavame duše k tvojej nádeji ako k upevnenej kotve.' - Animas ad spem tuam sicut ad firmam anchoram alligamus.* To k nej boli najviac pripútaní svätci, ktorí dosiahli spásu a pripútavali aj iných, aby vytrvali v čnosti. Šťastní teda, tisíckrát šťastní sú tí kresťania, ktorí sa i teraz k nej verne a úplne pripútavajú ako k upevnenej kotve. Vzdúvajúce sa búrky tohto sveta ich vôbec nezatopia ani neoberú o nebeské poklady. Šťastní sú tí a tie ktorí do nej vstúpia ako do Noemovej archy! Vody potopy hriechov, ktoré tak zaplavujú svet, im vôbec neuškodia, lebo: *Qui operantur in me non peccabunt (Sir 24, 30 presný preklad: ktorí*

sa namáhajú v mojej službe, nezhrešia) - Ktorí sú vo mne, aby pracovali na svojej spáse, vôbec nezhrešia, hovorí s Múdrosťou. Šťastné sú tie neverné deti nešťastnej Evy, ktoré sa pútajú k vernej Matke a Panne: '*veď ona vždy zostáva verná a nikdy seba samú nezaprie.' - Fidelis permanet, se ipsam negare non potest.*** Vždy miluje tých, ktorí ju milujú: *Ja svojich milovníkov milujem - Ego diligentes me diligo (Prís 8, 17)*, a nie iba afektívnou láskou, ale láskou efektívnou a účinnou, ktorá ich veľkým množstvom milostí chráni, aby neupadali v čnosti alebo nepadli na ceste a nestratili milosť jej Syna.

(**Svätý Ján Damascénsky: Homilia in Dormitione B.M.V. **Porov. 2 Tim 2, 13: 'On zostáva verný, lebo seba samého zaprieť nemôže.' Apoštol píše o Bohu, autor to aplikuje na Pannu Máriu.*)

[218] Ak sa dobre staráš o strom života vo svojej duši, ktorým je Mária, vernosťou praktikám tejto úcty, tak v pravom čase prinesie svoj plod, ktorým nie je nik iný ako Ježiš Kristus. Vidím toľko zbožných mužov a žien, ktorí hľadajú Ježiša Krista. Jedni tou

cestou a praktikou, druhí inou. A často po tom, čo mnoho celú noc pracovali, musia povedať: *Celú noc sme sa namáhali, a nič sme nechytili - Per totam noctem laborantes, nihil cepimus (Lk 5, 5).* A možno im povedať: *Pracovali ste veľa, a zožali málo - Laborastis multum, et intulistis parum (porov. Ag 1, 6)*. Ježiš Kristus je vo vás ešte veľmi slabý. Ale nepoškvrnenou cestou (*porov. Ž 18, 33; Jn 9, 4; 1 Jn 1, 5; Ex 26, 34*) Márie a touto božskou praktikou, ktorú učím, sa pracuje vo dne, pracuje sa na svätom mieste, pracuje sa málo. V Márii niet vôbec žiadnej noci, lebo v nej vôbec nebol hriech, ba ani najmenší tieň hriechu. Mária, ako Svätá svätých, je sväté miesto, kde sú svätí formovaní a modelovaní.

[219] Všimni si, prosím, čo vravím, že svätí sú v Márii odlievaní. Je veľký rozdiel vytvoriť reliéfnu podobu kladivom a dlátom a urobiť ju odliatím do formy. Sochári a rezbári pracujú veľa, aby vytvorili sochy prvým spôsobom a potrebujú na to mnoho času. Ale vyrobiť ich druhým spôsobom, na to stačí pracovať málo a chvíľku. Svätý Augustín nazýva svätú Pannu “formou Boha” - *forma Dei. Si hodná toho, aby som ťa nazýval*

formou Boha - Si formam Dei te appellem, digma existis. Forma spôsobilá na vytváranie a odlievanie bohov (*porov. Ž 82, 6*). Kto sa vrhne do tejto božskej formy, rýchlo sa vyformuje i odleje v Ježiša Krista a Ježiš Kristus v neho. Nenákladne a v krátkom čase sa stane bohom, lebo sa vrhol do tej istej formy, ktorá stvárnila Boha.

[220] Zdá sa mi, že celkom správne môžem prirovnať tých duchovných vodcov a zbožných ľudí, ktorí chcú formovať Ježiša Krista v sebe alebo v druhých inak, než touto úctou, k sochárom, ktorí dôverujú svojim schopnostiam, dôvtipu i umeniu. Udrú nekonečne mnoho ráz kladivom a dlátom do tvrdej skaly či kusa nevyhladeného dreva, aby z neho vytesali obraz Ježiša Krista. Neraz sa im nepodarí vystihnúť jeho skutočnú podobu, buď pre chybné poznanie a skúsenosť osoby Ježiša Krista, či pre nejaký zlý úder, ktorý dielo skazil. Ale čo sa týka tých, čo sú zapálení tajomstvom milosti, ktoré im predkladám, tým právom prirovnávam k tavičom a odlievačom, čo našli krásnu formu, Máriu, v ktorej bol Ježiš Kristus prirodzene i božsky stvárnený. Títo sa

už nespoliehajú na vlastný dôvtip, ale jedine na bezchybnosť formy. Vrhajú sa a strácajú sa v Márii, aby sa stali skutočnou podobizňou Ježiša Krista.

[260] Všetko konať s Máriou znamená, že vo svojich skutkoch treba hľadieť na Máriu ako na hotový vzor každej čnosti a dokonalosti, ktorý Duch Svätý v čírom stvorení utvoril k napodobňovaniu, prispôsobený nášmu slabému dosahu. Musíme teda pri každej činnosti sledovať, ako ju Mária konala, či bola by konala, keby bola na našom mieste. Preto treba skúmať a rozjímať o jej vznešených čnostiach, ktoré v živote praktizovala. Obzvlášť: **1)** jej živú vieru, ktorou bez váhania verila anjelovmu slovu. Verila verne a vytrvalo až k päte kríža na Kalvárii. **2)** Jej hlbokú pokoru, ktorá ju viedla, aby sa skrývala, mlčala, všetkému sa podrobovala a kládla sa na posledné miesto. **3)** Jej celkom výnimočnú čistotu, akej nikdy nebolo ani nebude pod nebom a konečne všetky jej ostatné čnosti.

Spomeňme si, opakujem druhý raz, že Mária je vznešenou a jedinečnou formou

Boha na odlievanie živých Božích obrazov s malou námahou a v krátkom čase. Keď ju duša nájde a v nej sa stratí, zakrátko je pretvorená v Ježiša Krista, ktorého táto forma prirodzene zobrazuje.

O NAŠOM ZLOM ZÁKLADE

[78] Najvernejšie ako môže, nasleduje príkazy, ktoré mu dal svet:

Budeš vedieť, čo si cení svet;

Budeš žiť ako počestný človek;

Budeš robiť dobre svoje záležitosti;

Budeš zachovávať, čo ti prináleží;

Budeš vychádzať z prachu;

Budeš si robiť priateľov;

Budeš navštevovať dobrú spoločnosť;

Budeš dobre jesť;

Nebudeš kaziť náladu;

Vyhneš sa obyčajnosti, neohrabanosti, bigotnosti.

[79] Svet nebol nikdy tak skorumpovaný ako je, pretože nikdy nebol

tak rafinovaný, tak múdry vo vlastných očiach, ani tak taktický. Tak rafinovane si slúži pravdou, aby vnukal lož, cnosťou, aby povoľoval hriech a výrokmi samého Ježiša Krista, aby zavádzal svoje, že aj tí najmúdrejší podľa Boha sú tam často podvedení.

Počet týchto múdrych podľa sveta, alebo týchto bláznov podľa Boha, je nekonečný. *Stultorum infinitus est numerus.*

[80] Pozemská múdrosť, o ktorej hovorí svätý Jakub, je láska k dobrám zeme. Tejto múdrosti múdri sveta robia tajný sľub, keď viažu svoje srdcia k tomu, čo vlastnia. Keď taja stať sa bohatými, keď podávajú žaloby a činia neužitočné trápenia, aby získali bohatstvá alebo ich zachovali. Keď myslia, hovoria, konajú najčastejšie len aby videli, mali či uchovali niečo časné. Nestarajú sa o spásu i prostriedky ju získať, ako spoveď, prijímanie, modlitba, atď., a keď, iba ľahko, nedbalo, občas a pre záchranu zdania.

[81] Telesná múdrosť je láska k potešeniu. Tejto múdrosti sa múdri sveta zasväcujú, keď hľadajú len potešenia

zmyslov. Keď milujú dobré jedlo. Keď vzďaľujú od seba všetko, čo môže umŕtvovať alebo znepohodlňovať telo, ako pôsty, prísnosti, atď. Keď myslia len viac bez poriadku piť, jesť, sa hrať, smiať, veseliť a tráviť príjemne svoj čas. Keď vyhľadávajú pohodlne lôžka, zábavné hry, príjemné zábavy i milé spoločnosti.

A potom, čo bez škrupúľ prijali všetky tieto potešenia, môžu mať bez znepáčenia sa svetu a bez neprispôsobenia sa, svoju svätosť. Hľadajú spovedníka menej škrupulózneho (to tak menujú uvoľnených spovedníkov, čo nekonajú svoju povinnosť), konečne lacno mať od neho pokoj vo svojom mäkučkom a rozmaznanom živote a úplné odpustenie všetkých hriechov. Vravím: lacno; lebo tí múdri podľa tela chcú zvyčajne za pokánie iba niekoľko modlitieb alebo niekoľko almužien, nenávidiac to, čo môže trápiť telo.

[213] Môj drahý brat, buď si istý, že ak verne zachováš vnútorné aj vonkajšie praktiky tejto úcty, ktoré ti neskôr ukážem, tak potom:

Svetlom, ktoré ti dá Duch Svätý cez

svoju drahú Nevestu Máriu, spoznáš svoj zlý základ, svoju skazenosť i neschopnosť k akémukoľvek dobru, ak nie je jeho pôvodcom Boh, či už v poriadku prirodzenosti alebo milosti. Následkom tohto poznania budeš opovrhovať sám sebou, budeš na seba myslieť len s odporom. Budeš na seba hľadieť ako na slimáka, ktorý svojím slizom všetko pošpiní. Alebo ako na ropuchu, ktorá svojím jedom všetko otrávi. Či ako na zlomyseľného hada, ktorý hľadá, len ako klamať. A konečne, pokorná Mária ti dá účasť na jej hlbokej pokore, ktorá spôsobí, že iba sebou budeš opovrhovať, nikým iným nebudeš opovrhovať a budeš milovať opovrhnutie.

Ako som sa dostala ku knihe od Grigniona

Približne v roku 2011 som natrafila v jednom malom kostole v Bratislave na knižku, ktorá obsahovala všetkých päť kníh, od svätého Ľudovíta Máriu Grigniona z Montfortu. Kúpila som si ju, lebo stála len 2 eurá. V tom čase som bývala mimo domova a mala som duchovné problémy. Zaplietla som sa do okultizmu z nevedomosti, čítala som o bielej mágii, dala som si viackrát veštiť a pociťovala som preto démonské útoky. Nikto nevedel, čo prežívam.

Už viackrát predtým som mala túžbu, že sa pôjdem pozrieť do Bratislavy, lebo som pracovala a bývala približne 30 km odtiaľ. Z Hlavnej stanice som vždy prešla peši do Starého mesta a potulovala som sa tam. Väčšinou som šla do kostola, obchodného domu alebo do predajne s katolíckym obsahom. V tento deň som však šla akoby v prítomnosti vánku na úplne iné miesto, do

kostola, kde som chvíľu pobudla. Vôbec neviem, čo to bol za kostol. Na druhý deň alebo pár dní potom som mala silný útok od zlého ducha, ktorý ma nútil, aby som vyskočila z okna. Bývala som na ubytovni asi na 4. poschodí. Napriek životnej nepriazni milujem život a preto som vedela, že tieto myšlienky nie sú moje. Bola som veľmi unavená po práci, kde som osem hodín pracovala v celotelovom overale s jednou prestávkou na obed a celý čas na nohách pri posuvnej linke na výrobu televízorov. Niektorí ľudia nezvládali tieto podmienky a pri linke odpadávali. Ja som mala to šťastie, že som tam nikdy neodpadla. Plat som mala lepší ako dovtedy v žiadnej firme a páčila sa mi určitá sebestačnosť. V ten deň som sa vrátila z práce celkom unavená a šla som spať. Zrazu ma niečo zobudilo, vnímala som nejakú osobu v miestnosti, v kúpeľni sa sám od seba spustil ventilátor a začali ma prenasledovať myšlienky, že mám vyskočiť z okna. Nepripustila som to do svojej mysle. Toto pokušenie trvalo dosť dlho. Bola som taká unavená, že som sa nevládala ani pohnúť. Potom, keď toto pokušenie prešlo,

som si vzala do ruky knihu, ktorú som si kúpila v Bratislave a pomodlila som sa **zasvätenie** bez prípravy. To som si vykonala asi až po dvoch rokoch. Som tu, živá a zdravá v rámci možností (náchylnosť na rôzne nepríjemné bolesti a únavu z dôvodu zmien počasia) a som za to vďačná môjmu Bohu.

Ako mi bolo zabránené ísť tam, kde sa strieľalo

Keď som pracovala a bývala mimo domova na ubytovni, v jeden deň som sa rozhodla, že sa pôjdem prejsť. Už viackrát som bola v Bratislave a hovorím si, idem pozrieť k jazerám v Senci. V meste sú jazerá, už tu bývam dosť dlho a ešte som tu nebola. Ale v ten deň som mala nejaké prekážky a nešla som. Dosť som bola z toho rozhodená, lebo som sa tam chystala ísť už dlhšie, ale nedalo sa. Na druhý deň som sa tam nakoniec vybrala. Vlastne som sa len prechádzala. Trpím často nízkym tlakom a je to stav blížiaci sa k odpadnutiu. Deň bol teplý, mala som nízky tlak, bolo mi nevoľno a celkovo som sa necítila dobre. Hľadala som

miesto, kde by som si mohla odpočinúť, ale nebola tam žiadna lavička. Od detstva trpím tak, že nemôžem sedieť na studenom mieste, lebo hneď prechladnem. V podstate môžem povedať, že som sa nikdy necítila plná sily, ale dokážem pracovať a uživiť sa; nie som závislá na druhých. Nakoniec som našla lavičku a bolo to hneď vedľa nejakého bufetu. Sadla som si tam a oddychovala som. Keď som si trochu oddýchla, vidím, že si tam niekto prisadol. Videla som na stole kameru a mikrofón s logom jednej televízie. Nešlo mi do hlavy, čo tam ten človek robí, tak som sa spýtala, čo tam robí. Povedal, že robia reportáž. Včera (v deň, keď som tam chcela ísť, ale niečo mi bránilo) sa tam strieľalo a niekoho tam zabili. Nešlo mi to do hlavy a neverila som tomu. Tak som sa ešte raz spýtala a ten človek, reportér mi hovorí, že včera tam zabili nejakého mafiána. Ak si dobre pamätám, stala sa tam vražda kvôli nejakej žene, asi nejaký vzťahový trojuholník medzi mafiánmi. Potom mi to došlo a hovorím si, že Pán Boh ma naozaj ochraňuje.

Druhé číslo časopisu Boh je

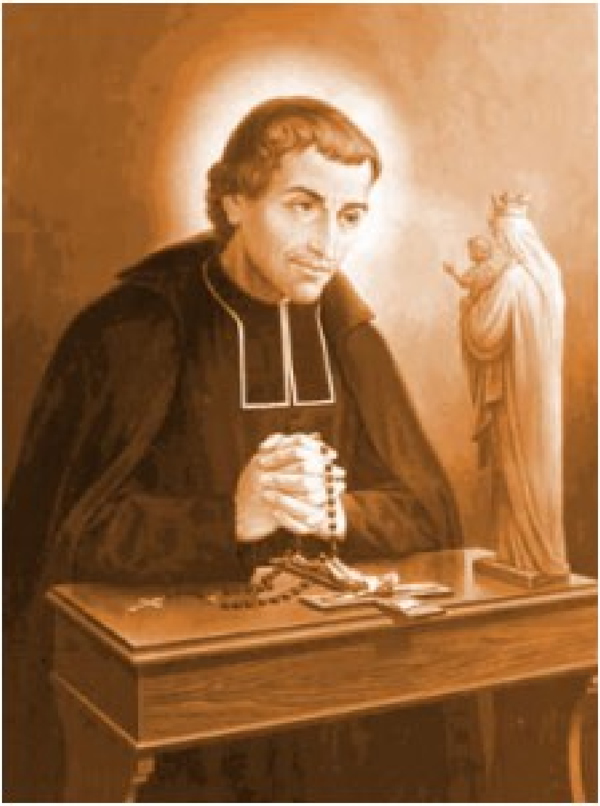
Láska

Bola nedeľa 23. 4. 2023 a cítila som sa zle. Zmeny počasia mi nerobia dobre. Cítila som sa celkovo mizerne aj z iných dôvodov. Nie som totiž schopná chodiť v nedeľu na svätú omšu (počúvam však v rádiu alebo sledujem cez internet). Mám z toho stavy, ktoré nie sú dobré na moju psychiku. Množstvo ľudí nenavštevuje kostol z dôvodu ľahostajnosti a ja by som aj chcela navštevovať kostol, ale sú tu nejaké prekážky, ktorým nerozumiem. Cítila som sa preto mizerne a tiež som sa cítila dosť unavená a tak som si ľahla do postele. Keď si ľahnem v takomto stave, viem, že nerobím nič nesprávne, pretože telo si potrebuje oddýchnuť, ale mala som aj tak mizerné stavy, lebo bola nedeľa a ja som zase nešla do kostola. Prežívam aj časté útoky od zlých duchov, ktorí ma ani dnes nenechali na pokoji. Ležala som asi hodinu a zrazu mi začali prechádzať mysľou obrazy, že by som mohla začať pracovať na ďaľšom čísle časopisu Boh je Láska, kde by som mohla uverejniť aj zasvätenie sa Ježišovi Kristovi rukami Panny Márie. Ten obraz sa asi

dvakrát opakoval a zrazu som sa cítila celkom dobre. Vstala som z postele a sadla si k počítaču. Predtým som bola úplne sklesnutá, bez života. Začala som teda písať texty a keď som si odskočila od počítača, napadol ma diabol plný nenávisti za to, že som sa dala na túto prácu. To bolo akoby dosvedčenie toho, že Ježiš Kristus si želá túto prácu, tento časopis a hlavne obsah v ňom. Pretože často prežívam rôzne druhy pochybností o tom, či to, čo sa mi deje, je od Pána Boha alebo od diabla. Takže som pochybovala aj o tejto veci. Hlavne kvôli tomu, že je nedeľa a radšej by som mala ísť od kostola ako pracovať na nejakom časopise.

AN ENGLISH VERSION

Saint Louis Marie Grignion de Montfort

About him on the English Wikipedia and on the English website and his book True Devotion of Mary.

Sanctum Vitae is a website in a Slovak language. It contains the books of St. L. M. Grignion de Montfort and his life too. You can translate this text to more languages. First click on the right (Computer) or on the bottom (Smartphone) on the Google

Translate on the website. Then choose a language by an arrow.

Urls: 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6

It is very good to read all the books of St Grignion de Montfort. During the reading to write the points and then to do the initiation to Jesus Christ by the hands of the Virgin Mary. Of course after a regular preparation.

The practices for an initiation to Jesus Christ by the hands of the Virgin Mary

Chapter 2 - Section 1 | Kapitola 2 - Sekcia 1

[70] - [71] - [72] - [73] - [74] - [75] -
[76] - [78] - [78]

Missio

GitHub

Gravatar